

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne pet-ovrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 9. aprila.

Seje deželnega zbora kranjskega bližajo se svojemu koncu in zadnji čas je, uporabiti prevažno pravico poslanske imunitete tudi v ta namen, da se jasno pove, kakšno je v slovenski naši kronovini mnenje o politični upravi, katera se našega naroda tiče neposredno in posredno. To nalogo izpolnjujejo poslanci iz narodno-napredne stranke in morejo jo izpolnjevati, ker imajo v to potrebni pogum in značaj! Odkar šteje naš deželni zbor takih poslancev, zve se marsikaj, kar bi sicer ostalo tajno in prikrito; iz njihovih govorov, kateri uživajo neomejeno svobodo tiskovno, posnema lahko narod pravo resnico in spoznava svoj pravi politični položaj, bodisi v svoji kranjski domovini, bodisi kot del slovenstva ali kot veja avstrijskega slovanstva. Le s tem vztrajnim spoznanjem bomo prišli tudi do pravega političnega prepričanja in do pravih sredstev za naše politične boje!

V včerajšnji večerni seji našega deželnega zbora vstal je poslanec Ljubljanskega mesta, gospod Hribar in opozarjal na pota, katerih se po vseh znamenjih drži naučna uprava in najbolj njej na čelu minister baron Gautsch. Učitelja narodov, Slovana Komenskega, katerega je slaviti ukazal pruski minister, prepovedal je slaviti po učilnicah avstrijski minister. Profesorja Spinčiča zadela je ravno kar usoda kazenskega odpuščenja iz državne službe. Podobi sv. Cirila in Metoda, dveh slovenskih blagovestnikov in katoliških svetnikov, prepovedal je naš minister za uk in bogočastje, da ne smeta viseti po naših šolah. Slovenci na Koroškem nimajo še ljudskih šol na jedino zdravi podlogi učnega jezika narodnega, prav tako se mesti Gorica in Trst še nista prisilili, da morata napraviti za premnoge slovenske otroke slovenske osnovne šole. Pač pa je veliko manjše število nemških otrok v Ljubljani, v Trstu in sedaj v Zadru dobilo takoj svojo posebno šolo z nemškim poučnim jezikom. Še na slabšem so Slovenci na polji srednjih šol. Srednje šole nimamo niti jedne slovenske. Malorusi imajo vsaj jedno, četudi jim gre več glede na njih število. Naš c. kr. deželni

šolski svet je ukazal obligatorno poučevanje nemščine na tro- in četerorazrednih ljudskih šolah. Učitelji pa sami smatrajo to poučevanje za brezuspešno in kot oviro poučevanju v drugih učnih predmetih. Ker je to resnično in ker po temeljnih državnih zakonih ni nikogar smeti siliti, da bi se učil drugega deželnega jezika, zato je že prej deželni zbor izrekel, naj deželno šolsko oblastvo razveljavi svoj ukaz zastran obligatne nemščine. To pa se do danes še ni zgodilo, vzlic avtoriteti deželnega zbora. Na nemškega „Schulvereina“ skupščine v Solnogradu in Celovci sta prišla pozdravljat vladna zastopnika, na zboru Družbe sv. Cirila in Metoda pa ni nikogar od vlade.

To je venčak političnih fakt, iz katerih je poslanec Ljubljanskega mesta včeraj spletal svojo sodbo o pravici sedanje naučne politike glede na Slovence in Slovane. Ta sodba, katere si v tem članku ne upamo prijaviti, ne more biti prijetna za visoko vladno, a nam vidi se popolnoma osnovana. Gospod deželni predsednik se je takoj oglasil, da bi kot zastopnik visoke vlade branil in opravičeval njeno politiko tudi v grajanih točkah. Mi ne moremo nič za to, da se vzlic daljšemu in podrobnemu zagovoru gospoda vladnega zastopnika moramo pridruževati obzobdi, katero je izrekel naš narodni poslanec, to pa tem bolj, ker je znal ta poslanec razloge zagovora izpodbijati s protirazlogi, tako da nam sodba njegova ostane tako močna, kakor je bila poprej. Tako pa tudi ni še nam posebe treba nekake polemike, katero bi si sicer morali dovoliti na besede prečastitega gospoda deželnega predsednika. Samo dvema nazoroma njegovima moramo izrecno ugovarjati. Izjavil je gospod vladni zastopnik, da je poslanec Ljubljanskega mesta s svojim govorom „hodil čez mejo“ in zlasti, da ni upravičen, potezati se za gospoda Spinčiča. Hotel je s tem reči — vsaj tako se nam vidi, — da bi naj poslanec držal se le svoje dežele ter ne razpravljaj občenarodnih reči. Ni nam treba mnogo zatirjevati, da se s tem nazorom zlagati ne moremo. Poslanec je zastopnik svojih volilcev, on ima pozvedovati njih mnenje in izgovarjati njih misli. Poslanec, katerega so poverili s svojim

zaupanjem slovenski volilci, čutiti se ima zategadelj Slovenca in govoriti kot Slovenec! Tako se je obnašal v tem slučaju g. Hribar in je s tem izpolnil le svojo dolžnost kot poslanec stolnega mesta slovenske dežele. In še drug nazor prečastitega zastopnika visoke vlade naj popravimo. Če se je izdal ukaz, da je na naših deželnih ljudskih šolah poučevati obligatorno tudi nemščino, in če sedaj pravi prečastiti gospod deželni predsednik, da je odprta pot pritožbe zoper ta ukaz do višjih oblastev in da ta pot lahko nastopijo posamezniki ali pa občine, onda je to čisto pravilen nazor. Ali vprašamo: zakaj se sploh izda ukaz, zoper katerega je očitno odprta pot pritožbe? Vsak urad ima pravice, a te pravice ima le, da izpolnjuje svoje dolžnosti do občinstva. Dolžnost pa je načelna, paziti tudi na tisti temeljni državni zakon, po katerem ni Slovencev na Kranjskem smeti siliti, da bi se učili nemškega jezika. Na to smo hoteli opozoriti in drago nam je, če naši poslanci takó govore, da obujaje izjave visoke vlade, ker potem spoznamo njeno pravo stališče!

Deželni zbor kranjski.

(XIII. seja, dne 7. aprila 1892. leta.)

(Konec.)

Posl. Lenarčič poroča v imenu upravnega odseka o samostalnem predlogu deželnega poslanca Franca Šukljeta ob uvrščenju cestnih prog Toplice-Valtavas in Toplice-Podturn mej deželne ceste. — Opisuje cestne razmere v omenjenem kraju. Znano je, da so se za Marije Terezije časa gradile ceste nalašč tako, da so ob klancih stanujoči ljudje imeli zasluzka pri pripravi. Čita dolgo poročilo o teh cestah in predlaga, da se stopi v podrobno debato.

Posl. Kavčič poudarja, da bi se bilo treba jednako ozirati na cestne potrebe vse dežele. Na Notranjskem so prav tako slabe ceste, kakor na Dolenjskem, od koder prihaja toliko prošenj. On je odločno proti predlogu in bode stavil resolucijo.

Predno se prestopi v podrobno debato, predlaga posl. Hribar, naj se glede na to, ker še ni odločeno, kje bode kolodvor železniške postaje, še počaka. Če bode na Straži, bode treba preložiti le

LISTEK.

Dva sina.

(Po Marku Vovčku prevel M. H.)

I.

Umrli mi je mož; zapustil mi je dvoje otrok, dva sina. Treba mi je delati, treba svoje otročičke odgojevati. Ne zmorem sama. Prodala sem to, prodala ono — vse sem poprodala. Težko je nam ubogim ljudem svoje premoženje gubiti: s krvjo si je pridobivamo.

Izgubila sem vse... trudim se, mučim se jedno noč za drugo. Stradam sama; pa sinka mi dajeta moči; z njima se tolažim...

Sinka raseta; skačeta in ščebečeta okolo mene, moja slavčka!

II.

Andrejček moj je bil krogloličen, jasnook, koderast; vesel deček je bil in krasen. Časih cel dan ni dajal pokoja; posvarim ga, poljubim ga. On je bil starši.

Tonček je bil drugačen, — tih, otožen, i v koči ga ne slišiš, in na dvori ga ne vidiš. Bil je nekako zamišljen že z otročjih let. Ali zato, ker se

je rodil tisto leto, ko mi je mož nmrl, ali pa mu je Bog odločil tako osodo.

Andrejček leti okoli vasi, — vrne se ves rudeč, smešlja se, nagaja; a Tonček — glej, sedi kje za kočo, presiplje prst ali pa išče marjetic in in drugih cvetic; razkopava — izkoplje črvička, ali ulovi metuljčka, — gleda, čudi se, premišljuje.

Andrejček zavriska. Tonček se ves strese. Časih pa leži na vrti, ves ljubi dan, ne govori nič, kakor bi kaj poslušal.

— Kaj si se zamislil, sinek? vprašam ga.

„Kako velik je ta svet, mama!“

Bil je še deček, in znal že vse cvetice: kako se jim pravi, kje in kdaj cvetó, kakov je njih cvet; in kdaj ptičice lete v južne kraje in kdaj se vračajo, vse je vedel.

„To mu je Bog tako dal“, govorili so mi časih drugi ljudje.

III.

V dolgih jesenskih večerih, ko me delo izmuči, vzamem oba na kolena in začnem ju učiti; razumno, kakor sama (znam, tako učim... Pripovedujem jima i to i drugo, govorim z njima. Ali moj Andrejček se kmalu dolgočasi, menca si oči, vzdihuje, zeva. „Pusti me, mama!“ prosi. A jedva pustim, kaj mu vse ne pride v glavo! igra, skače, nagaja, dokler ga spanec ne premore. A Tonček bi celo noč sedel

z menoj, poslušal me, zmerom bi mi gledal v oči.

Zaspimo. Po noči se prebudim, — ne spi Tonček moj.

— Sinček! kaj ne spiš?

— Tako... nočem!... Zakaj je noč tako temna, nevidna, mama?

„Tako je Bog dal, sinek, da je temno po noči. — Spi, pravim mu: spi!“

On umolkne... A dolgo se nespojno meče v postelji.

Zasveti mesec v okno. Tonček gleda, strmi! A meni so ljudje pravili, da ni dobro, če na speče otroke mesec sije. Ustanem, zagrnem okno in govorim Tončku: „Ne glej, Tonček, na mesec — to ni dobro!“ On utihne... Redko spi mirno, — ali čisto nič ne spi, ali pa se mu kaj groznega sanja.

Andrejček ni tak. Zarja zasveti, solnce že vzbaja, a on krepko spi, ves goreč... Kakor ga je zvečer težko spraviti v postelj, tako ga je zjutraj težko vzbuditi. Ko pa vstane, moj nagajivec, polna ga je vsa koča: leta, skače, smeje se, mizo bi prebrnil! Tako vesel, tako mil je! a treba je časih zakričati nanj, akoravno je težko...

Tonček je bil mlajši, pa učil še staršega brata. Andrejček je bil nagle, goreč kakor iskra: časih se skrega z otroki na ulici, čas se cele stepe.

majhen kos ceste. Prestopi naj se torej na dnevni red in odgodi priloga do prihodnjega zasedanja.

Posl. Šuklje zagovarja predlog zastran preložitve in uvrščenja dotičnih prog mej dež. ceste.

Posl. Kavčič podpira predlog Hribarjev, za slučaj pa, da bi ta ne prodrl, stavlja nastopno resolucijo: Kakor hitro se cesta, držeča čez Toplice na Valtovas, primerno popravi ter uvrsti mej deželne ceste, naj se pa del sedanje deželne ceste od Podturna do Soteske opusti kot deželna cesta ter postavi v kako nižjo cestno kategorijo.

Pri glasovanju vsprejel se je nastopni predlog upravnega odseka: 1.) Pri ureditvi cestnega omrežja na Dolenjskem gledati je na to, da se spravi v organsko zvezo z dolenjskimi železnicami. 2.) Deželnemu odboru se naroča ukreniti vse, kar je potrebno, da poizve glede cestnega omrežja poleg dolenjskih železnic od dotičnih cestnih odborov in drugih udeležencev njih želje zaradi uredbe cest v svrhu najugodnejše zveze z dolenjsko železnico, in staviti primerne predloge.

Preko načrta zakona pa se je po predlogu posl. Hribarja prestopilo na dnevni red.

Posl. Murnik poroča o razdružitvi občine sv. Ožbald v dve samostalni občini. Po obširnem utemeljevanju, katero je deželni odbor dal tiskano deželnim poslancem v roke, predlaga se nastopni načrt zakona:

Z a k o n
z dne veljaven za vojvodino Kranjsko, o razdružitvi selske občine Sv. Ožbald v dve samostalni selski občini.

Po nasvetu deželnega zbora Svoje vojvodine Kranjske ukazujem tako:

§ 1. Iz davčnih občin Brezje, Čemšenik, Blagovica, Hrastnik, Sv. Ožbald in Trojane obstoječa županija Sv. Ožbald razdružuje se v dve samostalni županiji, iz davčnih občin Blagovica in Sv. Ožbald napravi se samostalna županija Blagovica in iz davčnih občin Brezje, Čemšenik, Hrastnik in Trojane samostalna županija Trojane.

§ 2. Mojemu ministru za notranje stvari je naročeno, izvršiti ta zakon.

Posl. Krsnik podpira ta načrt poudarjajoč, da je razdelitev tudi z vojaškega stališča važna, zato prosi deželnega predsednika, naj ga podpira in predloži v potrjenje. Prav tako baron Apfaltrern, češ, da bode glasoval zanj, ker so mu znane razmere.

Načrt se vsprejme in potrdi brez ugovora.

Posl. dr. Tavčar poroča o prošnji Ribniškega cestnega odbora, da bi se mu za vzdrževanje cest dovolilo pobirati 33 % no priklado na davke. Po kratkem utemeljevanju stavi v imenu upravnega odbora nastopni predlog: 1.) Okrajnemu cestnemu odboru Ribniškemu se dovoli, da sme v delno pokritje za l. 1892 v proračunu izkazane cestne potrebščine l. 1892 v tamošnjem skladovnem okraju pobirati 25 % no priklado na vse neposredne davke z izvanredno doklado vred. 2.) Deželnemu odboru se naroče, zaradi prepisa in pobiranja dovoljene priklade potrebno ukreniti. 3.) Deželni odbor se pooblastuje, cestnemu odboru Ribniškemu v pokritje troškov za vzdrževanje cest l. 1892 nakazati podporo 1000 glid. iz deželnega zaklada.

„Andrejček!“ vpraša ga Tonček, „kaj si tako otožen?“

— Tepel sem se, zato.

„No, vidiš, Andrejček, plačali so te za tvojo nagajivost, ko bi se ti ne prepiral, bi te ne tepli i sram bi te zdaj ne bilo.“

Andrejček pa mu odgovarja:

„E, to mora biti.“

I spet iz kože, — kakor bi se pogreznil.

Tonček je bil tih, razsoden. Kdo ga je naučil, Bog ve! Gre v vas k otrokam, a takoj je doma: ne posedi nikjer, ne zaigra se nikjer. Tako je zgrasel na samem, sam soboj.

Malo je govoril; nikdar se ni šalil. Bog vé, po kom se je zvrigel! Andrej pozna vse dekleta v vasi. Dela pridno, dela dobro — že ukrade kako minuto in gre k fantom. Tonček pa — če začne kaj delati, ne pogleda proč, ne misli o nič drugem, — dela z vso dušo.

IV.

Sinka moja! sinka moja!

Začeli so govoriti, da je naš car napovedal vojsko — da vzemo vsakega, ki ima leta. Ko sem to zaslišala, šnil mi je mraz po vseh žilah. Pogledam na svoja sina: kako sta lepa, kako močna, moj ljubi Bog!

Jedno jutro — daj Bog, da bi nikdo takega

Predlogi se vsprejmejo brez ugovora.
Konec seje ob 1. uri.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 9. aprila.

Deželni zbor štajerski.

Včeraj je odgovoril namestnik na interpelacijo posl. dr. Dečka glede nemškega pouka na ljudski šoli v Matulah in rekel, da v tej reči še ni preiskava dognana. Zakonski načrt, da je troške za naturalna preskrbišča plačati iz deželnega zaklada, je obveljal. Na to se je začela debata o novem zdravstvenem zakonu.

Češki deželni zbor.

Dne 5. t. m. začela se je v deželnem zboru češkem proračunska razprava, v kateri pa ni bilo govora o ničesar drugem, nego o spravi. Govorili so že najodličnejši voditelji vseh treh strank. Dr. Schmejkál je priznal, da je sprava žalostno propadla, ker se predloga Staročehov in veleposestnikov razlikujeta od predloga mladočehskega le po besedilu bistveno so si vsi jednaki. To je popoln uspeh Mladočehov. Delitev sodnih okrajev je čutna, svo časno od vseh interesentov priznana potreba, a odklonitev razprave svedoči, da so predlagatelji Nemcem še isto tako sovražni, kakor tedaj, ko so jih primorali zapustiti dež zbor. Vlada ni storila ničesar, nje izjava je zmedena in se konča s platonično željo: Bog bodi punktacijam milostiv. Zeithammer je rekel, da so se Staročehi udali volji naroda. Priznal je, da želi izvršitve punktacij vsakdo, ki ima kaj srca za narod in Staročehi se jim niso odpovedali, vzlic temu, da se je zgodilo marsikaj, kar je slabo uplivalo. Schönbornov ukaz je nezakonit. Nemci se vedejo, kakor da so privilegovana sekta, njih jezik pa privilegovani državni jezik. Julij Gregor govoril je z državnopravnega stališča in omenil reskripta cesarja Karola IV. s katerim je vsprejel pogoje, stavljen od čeških stanov glede uveljavljenja pragmatične sankcije tirjal popolno nezavisnost Češke. — Grof Palfy je zavrnil trditev, da so veleposestniki Nemcem sovražni, ter izjavil, da se velepostniki še vedno drže sprave, samo spravi na ljubav, glasovali so za preložbo razprave. V istem smislu kakor Schmejkál je govoril Bendl, Kvičala pa je podkrepil Zeithammer in Palfyja. Vašaty je tožil, da je ruska policija dosti liberalnejša in velikodušnejša, kakor Praška. Posl. dr. Škarda je izjavil, da bi z veseljem glasoval za novo pravično spravo. — Grof Buquoy je zavrnil nemške napade in zagovarjal stališče veleposestnikov. Govorili so še posl. Weruisky, grof Harrach in Masaryk. Princ Ferdinand Lobkovic pravi, da je naloga velepostnikov ublažiti nasprotstva v deželi in zato treba preložiti razpravo. Nemci so to tega sami krivi; hoteli so odškoditi dež. razstavo in s tem izsiliti izvršitev sprave. Gotovo pa bodo prišli kdaj časi, ko se bodo narodi spravili, ker se spraviti morajo. Dr. Herold je rekel: Sprava je bila zadnje veliko dejanje Nemcev na Češkem. To dejanje je ponesrečilo. Čehi se morajo zazbirati tudi po nemških krajih, in pridobiti kar so izgubili. To mora biti dovoljeno, ker je zakonito. Da so Mladočehi izolirani, to jih malo boli, še vseh jim je da so izolirani od vlade. Glede državnopravnega stališča pravi govornik, da Avstrije niti ni, da so dežele ogerske krone, in kraljevine in dežele, zastopane v drž. zboru. Trojna zveza v drž. zboru ne bo mogla ohraniti in veleposestnikise bodo morali zopet pridružiti zastopnikom naroda češkega. — Debata še ni končana.

ne doživel! — pride birič z listkom, češ, da car Andrejčka hoče. — — —

Poiščem mu obleko, najlepšo: vtaknem mu za klobuk rožmarinovo vejico. Moj Bog, svojega otroka k gorju, k nesreči lepšati! Kdor tega ne vé, naj mene vpraša! . . . A on . . . ostal mi je s tistega dne kakor v očeh . . . Kje je tisti junaški pogled, kje tisto veselo smehljanje!

Ali naj jaz pripovedujem, da je marsikateri stari ženici zaigrala solza v očeh, ko ga je videla? Jokale so se za njim i mlade oči, za njegovo junaško postavo. Kako je on peval pesni o jasni zarji! Njega glas razlegal se je po celi vasi. I deklico, prekrasno in dobro, si je bil že pripel. Po letnih nočeh, ko je bilo vse tiho na temnem vrtu, ležala sem tolikrat i nisem mogla zaspati, — pre-mišljam in gorjujem, i poslušam njiju tibo i ljubo govorjenje pod oknom Ljubila sem lepo nevestico, kakor lastavico spomladi in srce mi je bilo veselo Šla pa je moja radost za Andrejem na vojsko! . . .

V.

Pride Tonček v koč, za njim birič! Moj Bog, kaka nesreča človeka lahko zadene, ves bled je moj ubogi Tonček, dihati ne more.

„Mati!“ pravi mož sè soldaško kapo, „mati, napravite še tega-le, carju je treba soldatov.“

Dolenjeavstrijski dež. zbor

razpravljaj je sedaj več dni o načrtu zakona glede oskrbovanja siromakov. Razprave o tej predlogi so bile zelo burne in protisemitje, na čelu jim doktor Lueger, Ernest Schneider in Gregorič napadali so zopet žide po stari svoji navadi, na veliko jezo židovsko-liberalnih elementov, ki s strahom in divjo jezo gledajo, kako rase upliv odločne protisemitske stranke od dne do dne. Zlasti bode te možake, da so podpirali nekateri odlični liberalci protisemitsko adresso na dež. maršala, v kateri se ta prosi, da ostane tudi nadalje še na svojem mestu. Židovskim liberalcem je dež. maršal preveč popuusten in zato bi ga radi potisnili v stran ter spravili na njegovo mesto čistokrvnega pristaša svojega, moža à la Prix.

Tirolski deželni zbor.

Zakon o nadzorovanju ljudskih šol je prišel konečno venderle pred zbornico in sicer predvčerajšim. Knezoškof Briksenski razložil je, držeč se izjav episkopata, principijelno stališče duhovskih krogov in cerkve sploh ter v imenu vseh škofov tirolskih izjavil, da bodo vsprejeli predloženi zakon, a le zato, da se že vender uredé razmere v ljudskih šolah, akopram ta zakonski načrt nikakor ne zadostja potrebam šole in tirjatvam cerkve. Vodja liberalne stranke, Wildauer, je priznal, da se drži novi načrt kolikor toliko določb državnega zakona o uredbi ljudskih šol in ker ga je šolski osek nekoliko spremenil in sicer v zmislu liberalnih želja in vladnih zahtev, se mu liberalni poslanci ne bodo upirali. Deželni zbor je potem vsprejel načrt in tako je rešeno vprašanje, ki je veliko let razburjalo javno mnenje v Tirolih.

Vnanje države.

Srbska skupščina

vsprejela je predlog posl. Radovanovića, da je podaljšati trgovinsko pogodbo z Avstro-Ogersko, kakor je sedaj veljavna, do dne 1. januarja 1893. Ministerski predsednik Pasić se je strinjal s tem predlogom, posl. Gjuric pa je dokazoval, da je ta pogodba, ki še sedaj velja, Srbiji v veliko škodo. Srbija bila je vedno dobra sosedinja Avstrije, ter to tudi dokazala l. 1866 in 1878. Avstrija ima sedaj priložnost, da sklene s Srbijo trgovinsko pogodbo, katera bi pospeševala nje ekonomsko in materijelno blagostanje. Srbija ostala bode tudi nadalje še dobra sosedinja, ako bi pa Avstrija ne hotela spoštovati svobode in nezavisnosti balkanskih narodov, ali ako bi ne hotela skleniti Srbiji ugodne pogodbe, potem naj apeluje vlada na srbski narod, ki je pripravljen za vsako žrtev v korist ekonomsko-političnih svojih pravic. Skupščina vsprejela je na to predlog posl. Radovanovića jednoglasno.

Razmere na Francoskem.

Organizacijski odsek za demonstracije v dan 1. maja se je te dni v Parizu sešel in ukrenil, da ne pošlje nikakih deputacij pred oblastva prosit dovoljenja za shode itd. V ta dan bode v Parizu samo jeden jedin mejnarodni shod, a zvečer bodo samo korporativni sestanki. V ulicah ne bo nikakih izgrediv in demonstracij. — Neki réporteur znanega lista „Gaulois“ obiskal je zaprtega anarhista Ravachola mater v Etienne-u in ona je priznala je, da je nje sin prav za prav Prus. Ravachol je namreč nezakonski sin nekega na Francoskem naseljenega Prusa, kateri se je pa pozneje z Ravacholovo materjo poročil in svojega sina legitimiral. Kakor se čuje, prišel bode Ravachol pod imenom Königstein pred sodišče. Strah pred anarhisti je še vedno jako velik; ljudstvo se ne dá pomiriti, in ker sodijo poslanci, da sedanja vlada ni sposobna uničiti dinamitardov, nimajo vanjo zaupanja, kar gotovo zelo slabo upliva na javne razmere.

„Jaz ne vem, kako da se nisem mrtva zgrudila na tla.“

— Res je, mati, pravi Tonček, mož prav govori.

I vsi me tolažijo, a v meni srce umira: slišim, kaj govoré, gledam jih, a srce mi je okamenelo . . .

VI.

Trije vozovi gredo mimo koč; na vseh novobranci; zajokane matere, sestre in neveste jih spremljajo. Sedem i jaz sè svojima sinoma na jedini voz, jeden na levi, jeden na desni, jaz mej njima, poslednjikrat. Njive in travniki beže mimo nas . . .

I taka sem postala, ko majhen otrok: ne razumejem ničesa, ne vem ničesa, ne pomnim ničesa; ako pa pogledam na sina, počiti mi hoče srce.

Pridemo v komisijo; peljejo jih v sobo, mi stojimo pred hišo i čakamo. Zadremlijem na klopi, nepopisno čudno spanje me sili. Budé me — ta z jokom, ta z vzdihovanjem. Prideta sina! Oba so vzeli. Moj Bog! Ti si velik, ti si milostiv! Rajši bi bila oba pokopala in raztopila se v solzah na njiju mogilah!

VII.

Jokam! Vzdihujem! Grem prosit gospodo. Sedi tam za mizo oficir: grd, zagorel, ves kosmat, kakor vsak. Ta je gotovo višji, mislim si.

Prosim, rotim ga; od solz nič ne vidim; pro-

Pruski konservativci

razcepili so se definitivno v dve stranki. Konservativni klub gospodske zbornice pruske je poslal poslanca Helldorfu izjavo, v kateri se mu naznanja, da ga klub ne zmatra več svojim članom, ker se je po svojem ravnanju faktično izneveril konservativnim načelom. Helldorf nima baš mnogo privrženecv, a tisti, kateri hodijo z njim vstric, so zgolj odlični mošje. Konservativna stranka v državnem zboru se misli sedaj, ko so se izločili ovirajoči jo elementje, popolnoma presnovati, in je že določila po dva referenta za tista vprašanja, katera zmatra za najvažnejša, namreč za reformo borse, za kmetijstvo, obrtništvo in za židovsko vprašanje. Nadejati se je torej, da bodo v kratkem hude razprave v deželnem zboru pruskem kakor v državnem zboru nemškem.

Dopisi.

Iz Novega mesta, dne 5. aprila. [Izvirni dopis.] (Bodoče naloge mestnega zastopa in volitve.) Na celo kranjsko deželo je doslej v gošpodarskem oziru le silno malokedaj posijalo solnce milosti, nego rabila se je isto tako, kakor slovenski del Štajerja in gorate Koroške v to, da so se v nji nameščali v dobre uradniške službe po največ germanski, nam sovražni elementi. Zlasti zanemarjena pa je bila Dolenjska, skoraj polovica cele vojvodine. Bili smo mi Dolenjci brez železnične zveze z ostalim naobraženim svetom ter živeli smo, dejal bi, popolnoma za-se. Zaradi tega tudi naša mesta nikakor niso mogla napredovati ter se vzlic modernemu življenju v ostalem svetu niso mogla popeti do one stopinje omike, kakor štajerska ali koroška mesta. Posebno ne središče Dolenjskega, Novomesto, ker preveč je oddaljeno od železnične proge in tako vzlic vsem naporom ni moglo postati središče industrije in trgovine, dasiravno je visoka vlada časih tudi naše mesto z milostnim očesom pogledala, n. pr. ko je ustanovila v njem višjo gimnazijo ter dovolila, da je v njem nekaj časa garnizoval oddelek vojakov. Odkar je vojna uprava vzela mestu tudi vojake, zginilo je iz prometa najmanj letnih 100.000 gld. — in od tedaj se tako ubožnemu mestu godi še slabše. Krasni smrekovi, hrastovi in bukovi gozdi na Dolenjskem, v središču, šli so zaradi velike oddaljenosti od železnice za neznatne svote, in odkar uničujoča trtna uš v naših vinogradih tako silno gospodarji, usahnil je tudi ta vir blagostanja, ki je časih vendar toliko pripomogel, da sta meščan in kmetovalec pošteno lahjala. V Novo mesto in bližnjo okolico tukaj nekaj let sem samo oni denar, karga pustijo tukaj gimnaziji, uradniki in kmetje, ki pridejo k sodniji in na sémnje. Če bi to skoraj neznosno stanje še dalje trajalo, moralo bi slednjič največje dolenjsko mesto popolnoma obubožati. Upajmo, da pridejo boljši časi.

V kratkem začela se bode graditi Dolenjska železnica, ki bo delokrog našega mesta zdatno razširila. Prevelikega upanja seveda ne smemo gojiti, ker ima naša metropola preveč nesrečno lego, da se ne more nič kaj prav razširiti in da se kolodvor ne more graditi blizu mesta. Brez dvoma pa je velikega pomena, kako se bo prebivalstvo Novega mesta in okolice mej graditvijo železnice

obnašalo: če bo znalo lepo priliko, denarja pridobiti si, prav porabiti, da bo potem možno v večji meri pečati se z industrijo in s trgovino. Če bodo naši meščanje mej graditvijo železnice mogli zmagati konkurenco bogatejših tujcev, bodo lahko v kratkem času postali imoviti.

Najbolj važen je v tem težavnem položaju občinski zastop našega mesta. Prihodnji občinski zastop, kojega bomo morali v kratkem voliti, imel bo veliko nalogo. Bistrim očesom bo moral pregledati, kaj se z železnico za Novo mesto lahko pridobi trajno koristnega, skrbeti bo moral, da se ne prezre nobena prilika, če bi se lahko zboljšalo žalostno stanje našega mesta; njegova dolžnost bo, gledati na to, da postane Novo mesto čiasom nekako središče industrije, trgovine in obrti za osrednje okraje Dolenjske; paziti bo moral na to, da se v dolenjski metropoli omogoči bivališče bogatim in podjetnim ljudem; zlasti si bo moral prizadevati, da nam ohrani vse tukajšnje urade ter sploh vse storiti, da se delokrog sedaj zapuščene metropole razširi čez celo dolenjsko stran.

Mesto Kočevje bode za Novo mesto najnevarnejši tekmeč. V Kočevju bodo bogate premogove jame, tam bodo nastale velike tovarne, privrelo bo tje kaj v kratkem mnogo delavnih ljudi. Ako se na merodajnem mestu ne bo dovolj pazilo, prišlo bo v nekaj letih gotovo do tega, da bo Kočevje prvo in najvažnejše mesto na Dolenjskem, Novomesto pa bo še nadalje ostalo v zdajšnji stagnaciji.

Res je žalostno, pa pomagati se ne dá: v Novem mestu, kakor tudi skoraj po vseh drugih dolenjskih mestih, je občutno pomanjkanje denarja. Posamezniki ne morejo razpolagati s kolikanj večjimi glavnici. Občina Novomeška pa ima nekaj imetja, ima tudi veliko kredita, katerega lahko izkoristi, kakor tega posameznik ne more storiti. To bode došlo dobro, kajti globoko bode moral naš občinski zastop poseči v svojo blagajno, izkoristiti kredit občine, če bo hotel spolniti svojo težko nalogo, katera ga čaka v neposredni prihodnosti.

Naše prebivalstvo, kolikor ne nosi uradniške suknje, zlasti pa domačini, pazijo jako marno, da se po nepotrebnem ne izda noben krajcar občinskega imetja. Lahko je razumeti, zakaj da so taki. Ti domačini ljubijo mesto, v katerem so se rodili in vzrasli, v katerem so preživeli svoje vesele in žalostne ure, iz globočine svojih src. In prav tako jih s skrbjo navdaja misel, da bi se znalo kaj onega, kar je lastnina vseh, pogubiti brez posebne koristi. Nikdor mi ne bo ugovarjal, da ravna jo naši meščani previdno in pametno, ako redno postavljajo v proračun tudi možnost, da se utegne kdo izmej njih ponesrečiti, svoje imetje zgubiti ter zato varčno gospodarijo, da bi dotičnik potem mogel vsaj toliko podpore od občine dobivati, da bi bil preskrbljen z najpotrebnejšim za svoje borno življenje. Res je varčno gospodarstvo koristno, toda kakor vsaka druga stvar, ima tudi ta svojo dobro in slabo stran. Kar je preveč, rado škoduje. Gotovo bi ne bilo nikomur na škodo, če bi se zdaj, ko je prilika najlepša, porabile kaj večje svote za koristne naprave, da bi se mesto lahko hitreje povzdignilo. Brez ne-

varnosti bi se lahko napravilo tudi več tisoč dolga — saj lahko i poznejši rodovi plačujejo za to, kar je i njim v korist. Nikdo se ne bo izpodtikal ob tem, če bo videl, da je denar dobro naložen, ker donša obilne obresti.

Še to pomlad, kakor sem rekel, bodo volitve v občinski svet. Bodimo nepristranski in pravični ter ne predbacivajmo nobenemu Novomeščanu kaj slabega. Novomeški domačini so ljubi ljudje, ki svojo ožjo domovino ljubijo nad vse, z njimi se dá lahko izpregovoriti pametna beseda, samo pametno mora človek ravnati. Patrijarhalno je sicer še malo njih mišljenje, oni sami niso krivi temu; živeli so dalječ proč od modernega večjega življenja ter se še niso povse navzeli duha devetnajstega stoletja. Silno težko jih je naučiti za večje izdatke, o katerih niso popolnoma prepričani, da jim bodo donasali velike koristi. Vender pravico imajo, oglašiti se k besedi, kedar se razpolaga z občinskim imetjem ter izražati svoje mnenje v vseh važnejših vprašanjih, ki se tičejo našega mesta. In najvažnejše vprašanje v prihodnjem občinskem zastopu bode gotovo to, koliko naj se izkoristi kredit, ki ga uživa mestna občina, in koliko je porabiti imetja občinskega, da si metropola Dolenjske hitreje opomore. Potrebno bode, da bodo imeli v prihodnjem mestnem zboru vsi slojevi našega meščanstva svoje zastopnike.

O kaki nemški stranki v Novem mestu nikakor ne moremo govoriti, dasi se je prebivalstvo dolenjske metropole pred nekaj leti še dokaj naiduševalo za nemške težnje, vender je zdaj vun in vun narodno. Imamo sicer v svoji sredi še nekaj nemških uradnikov, le-ti so popolnoma mirni, kajti izprevideli so že davno, da v Novem mestu nemškemu življu, oziroma nemški propagandi ni prostora. Glede narodnosti nam torej pri občinskih volitvah ni treba delati nobene razlike. In če pomislimo, kako važen bode za napredek mesta prihodnji občinski zastop, če si živo pred oči stavimo težavno nalogo, ki ga čaka uprav zdaj v tem kritičnem času, če pametno preudarimo, da bode moral delovati v prid vsemu mestu sploh, a se ne bode smel ozirati na težnje posameznikov, — onda lahko z mirno vestjo pozabimo na pogubni prepir mej klerikalnimi in liberalnimi Slovenci ter se moramo, ako naše v napredku zaostalo mesto resnično ljubimo, mirnim potom zjediniti o kandidatih ter jednoglasno voliti za odbornike take moze, o katerih znamo, da so vestni in nadarjeni dovolj, da bodo mogli biti kos težavnim nalogi, ki jih čaka kot občinske zastopnike. Prihodnjemu občinskemu zastopu ne bode zidati nobenih kapel ter tudi ne sklepati o tem, ali bi se naši pridni očetje frančiškani odpravili kot ljudske šole učitelji. Obširno polje njegove delavnosti bode samo materijelni napredek Novega mesta, postaviti se bode moral na popolno nepristransko stališče, ki nam je vsem skupno, bodisi, da se prištevamo liberalni, bodisi klerikalni stranki. Nam vsem mora biti do tega in vsi se moramo v tem smislu truditi, da postane naše doslej zanemarjeno mesto za Dolenjsko središče trgovine, industrije in obrta, da si ohranimo vse dosedanje tukajšnje urade in vse tedenske in letne sejme; le-tem skušajmo pridobiti

sim ga: „Gospod“, pravim, „gospod ne jemljite mojih sinov.“ Ponujam mu vse, kar imam, samo da bi mi sinova pustil.

„Ne jokajte, mati,“ pravi hripavo, „nekoliko dolgčas bo vašima sinoma — pa brez tega se ne da živeti na sveti; potlej se bosta počasi že privadila, vidite, taka bosta, kakor sem jaz.“

Obrišem si solze i pogledam oficirja: zabuhel, nos rudeč, brke kakor ometalo . . . Moj Bog! taka-le bosta moja sina! Kako sta zdaj dobra in lepa; oči jasne in lepa lica jima cvetó ko majska cvetica! . . .

VIII.

Poslovimo se. Spremljata me sinova . . .

Dandanes je, kadar je po leti vroče, dušno, v zraku vse goreče in tiho, dandanes se spominjam tega slovesa, kakor bi bilo zdaj-le. Grem sama domov, po temnem smerečji, po kamenitnem poti. Ne vem, kdaj sem domov prišla . . .

IX.

Ostala sem sama, čisto sama. Spati ne morem, jesti ne morem; kar vzamem v roke, vse je mokro od solz. Delam, delam . . . nič ne vem, nič ne vidim, nič ne slišim . . . Mine mesec, mineta dva, trije, pol leta . . .

Obdala me je temna megla; dve zvezdici se mi svetita skozi njo: to sta moja sinka!

Po Božiči sedim jedenkrat, predem. Pred hišo slišim hojo; nekdo trka na okno. Odprem: to je Tonček!

— Tonček, sinček moj! Kje je pa Andrejček? . . .

— Njega ni, ljuba mati! Andrej je zaspal; nikdar več se ne vzbudi.

Jaz pa kakor bi bila vedela: noč in dan sem ga objokovala. Njemu ni bilo namenjeno živeti: bil je velik in mčan, kakor njega oče, i v lice mu je bil podoben; zato je pa tudi šel za njim na oni svet! . . .

— Postareli ste, moja mati! . . . Kako ste kaj tukaj živeli? Ali ste silo trpeli? . . .

— Kako sem živela, saj veš, Tonček: vstanem — jokam, ležem — jokam, solze pa zopet solze . . . tako sem živela!

— Jaz sem k vam umirat prišel, mati! . . .

— Pogledam ga, — moj Bog! mlado obličje, pa že je na njem zapisana smrt!

„Sinček moj! da bi mi bil Bog dal tvoje besede ne slišati.“ Pa bila je gola resnica, kar je rekel.

Taja, taja, moj Tonček kakor ledena sveča. Poleži, poboli — in spomladi ga je Bog k sebi poklical.

Kako je pa on tudi mogel živeti! Vselej je bil slaboten: tista kanistra in puška sta mu poslednjo moč vzeli . . .

— Nisem se za to rodil, ljuba mati, da bi ljudi na vojski streljal, je časih rekel. „Ne za take je vojska, ko sem jaz. Taki saj da bi ne bili soldati!“

Poslednje dni pred smrtjo je še vedno premišljal in premišljal.

— „O moj Bog, o moj Bog!“ rekel je časih: „Kako lep svet si ti ustvaril. Pa jaz se nisem nazivel na sveti, in nič se nisem naučil i nič ne znam . . .!“

In poslednje njega besede so bile:

„Nisem živel, mati! Začel sem se le živeti!“ . . .

Umrl je, kakor jesenska cvetica pod neusmiljenim mrazom. . . . Ostala sem sama na sveti!

X.

Jedina tolažba mi je, če se mi sanja o mojih sinih. In vselej se mi sanja, da sta majhna. Nikoli ju nisem videla še velikih v sanjah.

In kakor živa stopita pred mojo dušo: Andrejček vesel, igriv, bega po koči, govori, smeje se, a v koči svetlo, svetlo! Tonček sedi za cveticami ali zeljiščem in premišlja . . .

Zbudim se — prazno! delo me kliče; treba je živeti, treba je delati, treba trpeti gorje . . .

Živim . . . vidim, kako koč razpada; čutim, da i jaz sama razpadam, zdi se mi, da živa v zemljo lezem. Sinka moja, sinka moja! . . .

še večjo veljavo, da bodo s časom postali sejmi v naši metropoli zares centralni sejmi za vso Dolenjsko.

Ker nas torej prihodnost k mirnemu delovanju pri bodočih volitvah, dejal bi, sili, ne prenačimo se, bodimo previdni, ne poslušajmo posameznih sebičnežev, ki bodo znabit hoteli zanetiti prepir mej liberalizmom in klerikalizmom, — ampak volimo v občinski zastop najpametnejše in najbolj nepristranske može, ki jih imamo v mestu, — potem, volilci, smo storili svojo dolžnost!

Te besede, ljubi someščanje, vzemite si k srcu, ter ravnajte se po njih pri prihodnji volitvi mestnega odbora! Skličite poprej volilni shod ter se na njem mirno in brez strasti dogovorite o kandidatih. Pazite, da se po vaši neprevidnosti ne prenese v občinski zastop kakšen prepir, ki bi ugledu našega mesta škodoval in glejte, da bode volili za odbornike same sposobne može, ki bodo drag čas prav porabili znali, ne pa netili nepotrebnih strankarskih preprirov!

Iz Vipave, dne 8. aprila. [Izviren dopis]. (Josip Mayer †). Minolo je že nekaj dnij, odkar nas je Vipavce oplnila neizprosna smrt za dragoceno in plemenito mlado življenje, in v obči žalosti ni se našel še nihče, ki bi postavil v narodnem občinstvu nenadomestnemu pokojniku dostojen spomenik. Naj sedaj jaz prerušim ta žalujoči molk, naj pokažem na srce, ki prerano v grobu spi, ter zakličem zadnji pozdrav plemenitemu človekoljubu in iskrenemu prijatelju.

Začetkom marcija razširila se je vest, da je mladi grajščak v Ložah pri Vipavi, gospod Josip Mayer, obolet. Pomilovalo je bolnika vse vprek, gospod in kmet, kajti spoštovala sta ga oba jednako. Nekoliko dnij kasneje mu je odleglo, a koj za tem razburila nas je pretresujoča vest, da se je obrnilo na zlo, da je upanja malo. In vendar smo upali, dokler nam ni zdravnik par dnij pred smrtjo resno izjavil, da je — izgubljen. Že mej boleznijo pojavljalo se je od povsod istinito sočutje na raznoter način, ob smrti je pa do viška dospelo, kajti vaščanje, ki so bili naprošeni, da bi svojega dobrotnika in župana na mrtvaški oder položili, so odrekli to delo usmiljenja svojemu „očetu“, kakor so ga nazivali, in prijatelji so žalovali, kakor za pravim prijateljem žalujemo: ne v cenjenih besedah, nego v dejanji, v srci.

Pokojnik ni nastopal v forumu z blestečimi govori in tudi v politično narodno življenje ni vidno posezal; bil je še mlad in tudi razmere mu niso bile po tem; ali narodno svojo dolžnost je storil, in zlasti ob volitvah videli smo ga ognjevitega, zgovornega in neumornega delavca, ki je volilce s svojo priljubljenostjo in uplivno besedo kar naše vlekel. Delal je na tihem in vztrajno. Življenje mu je bilo skromno, domače, bil je pravi kmetijski grajščak, ki je najraje bival mej svojimi sovaščani, delal zanje in jim delil obilne dobrote z radodarno roko. Bil je srčno plemenit človek, usmiljen dobrotnik, ljubeč brat in sin ter iskreno udan prijatelj. Narava oblagodarila ga je bila z individualnostjo, ki je tako srečna, da nima sovražnikov, a redka, da si pridobi pravo srčno naklonjenost slehernika. To so svojstva, ki so mu naklonila daleč na okrog obilno prijateljev, in ki so ga usposobljevala, koristiti narodu po — svoje. Ali prišlo je drugače. Plemenite te duše ni več! Praznino vidimo in čutimo vsi, a tolažimo se s tem, da jo bode vredno izpolnil pokojnikov brat po krvi in po — duhu. Kak utis je napravilo velečastvo smrti na ljudstvo, pokazal je pogreb, in smelo rečem, da do žalostnega tega trenutka nismo vedeli, koliko in kako raznovrstnih prijateljev je imel, kajti privrelo je ljudij z vseh strani, da se je vse trlo. Od berača, in kmeta do visokih uradnikov manjkalo ni nikogar. Poleg obilnega, na tisoče broječega kmetškega ljudstva, opazili smo gospoda okrajnega glavarja iz Postojne, gosp. uradnike okr. sodišča in davčnega urada v Vipavi, Postojnskega župana, župane in odbornike Vipavskih občin, Vipavsko in Podraško Čitalnico pod zastavo, sadjarsko zadrugo, gasilno društvo Vipavsko, mnogotere dostojanstvenike itd. Spreved bil je velikansk in velečasten, kakeršnega še ni videla Vipavska dolina. Tako smo spremili moža ter mu okitili grob v obiteljski rakvi z mnogostevilnimi prekrasnimi vencii, in poslovili se z otožnimi mislimi in spomini od njega za vedno.

Žalujoča rodbina in sorodništvo zajemata lahko obilne tolažbe v težkih trenutkih v tem, da nas je mnogo, jako mnogo, ki čuteč to izgubo ž njimi žalujemo.

Ti pa, prijatelj dragi, z Bogom, spavaj pokojno!

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski) imel je včeraj večerno sejo, v kateri so se razpravljale zdravstvene in šolske reči. Seja trajala je nad štiri ure. Posl. Hribar imel je obširen govor, ki ga bomo objavili po stenografskem zapisniku. — V današnji XV. seji bil je voljen deželnim odbornikom iz vsega dež. zbora gosp. dr. Fr. Papež, ki je dobil 21 glasov. Dež. predsednik baron Winkler odgovoril je na interpelacijo dr. Tavčarja in tovarišev glede dvojezičnih sodnih pečatov. Pri proračunu dež. zaklada govoril je poročev. Šuklje o takozvanih „kmetijskih žuljih“ prav prepričevalno. Posl. dr. Tavčar imel je izboren govor, posebno o naši politični administraciji in o postopanju pri naših sodiščih. Poleg drugih resolucij, ponovila se je tudi letos zopet zahteva po slovenskem višjem sodišču v Ljubljani in po pravni akademiji slovenski. K temu predmetu je govoril poslanec Svetec na kratko a temeljito. Dalje govoril je obširno posl. Hribar in konečno tudi omenjal s toplimi besedami posl. Spinčiča, ki je tudi poslanec slov. naroda. — Seja trajala je do polu 4. ure.

— (Večerno sejo) ima deželni zbor kranjski danes ob 5. uri ter bode zaključil svoje letošnje zasedanje.

— (Deželni zbor Tržaški.) Sinoči je bila seja dež. zbora Tržaškega; razpravljalo se je v predlagani spremembi mestnega statuta glede volilne pravice.

— (Volilski shod) priredi „Slovensko društvo“ v Ljubljani jutri v nedeljo dne 10. t. m. dopoldne točno ob 11. uri v dvorani Čitalniški. Vspored je nastopni: 1. Nagovor predsednikov. 2. Razgovor o letošnjih dopolnilnih občinskih volitvah in postavljanje kandidatov. 3. Posamezni nasveti in predlogi. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Poslanec g. V. Spinčič.) Mladočeški klub razpravljal je v četrtek o posl. Spinčiča odpustu iz drž. službe ter ukrenil naprositi vseh mladočeških državnih poslancev, naj pri sestanku drž. zbora storé koj vse potrebne korake, da se ta stvar ugodno reši. — Pred kratkim smo javili, da so Reški Hrvatje poslali posl. Spinčiču laskavo izjavo, sedaj so mu poslali tako adresu tudi rodoljubi Bakarski in Hreljanski.

— (Mestni orkester v Ljubljani.) Koncertni mojster in učitelj „Glasbene Matice“, g. H. Baudis, predložil je obč. svetu Ljubljanskemu načrt, kako bi bilo v Ljubljani ustanoviti in vzdržati mestni orkester in mestno godbo. Orkester obstojal naj bi iz 32 višje izobraženih mož, in služil naj bi gledališkimi predstavami, društvenim koncertom v Ljubljani, a prirejal tudi ljudske koncerte. Angažovati bi ga bilo vsako leto za 7 mesecev. S tem načrtom so se mnogo bavili zasebni krogi. Sedaj je treba zvedeti, kako stališče bi zavzela mestna občina, in poročali smo že, da je obč. svet izvolil posebni odsek, ki naj pretresa to vprašanje. Odsek ta si je izvolil načelnikom g. obč. svetnika Valentinčiča, a podnačelnikom g. obč. svetnika dra. Majarona in snide se bodoči teden v posvetovanje.

— (Slovensko gledališče.) Opozarjamo še enkrat na jutrajšnjo predstavo. Gledališki list prijavljamo na drugem mestu. Začetek je ob polu osmi uri.

— (V Rudolfinumu bode predavanje) priredilo muzejsko društvo v ponedeljek (11. t. m.) zvečer o polu sedmih. Gosp. prof. Simon Rutar bode govoril „o ploovitvi po Ljubljani“. Poleg društvenih članov imajo prost ustop vsi izobraženci in tudi dame.

— (Predavanje v Ljubljanski Čitalnici.) Gosp. ravnatelj J. Šubic je dovršil včeraj ciklus javnih predavanj „O umetnosti in našem domu“ s predmetom: Moderno stanovanje. Govornik je v glavnih potezah razložil, kaj nam naj pomeni beseda zlog ali stil pri urejevanju modernega stanovanja, dokazal, da je prvi razvoj lepega doma harmonija v barvah in v obliki, potem pa je opisoval posamezne dele modernega stanovanja: Tla, stene, okno, vrata in strop, hišno opravo v raznih sobah ter konečno poudarjal važno ulogo ženske pri umetniškem urejevanju našega doma. Delokrog hišne gospodinje je jako velik; z ženskimi ročnimi deli se more dati stanovanju šele ono prijetnost, v kateri se človek res čuti srečnega in domačega. V

takem domu naj bode seveda tudi vnanost, toaleta gospodinje v soglasji z drugimi predmeti; hišna gospa naj vedno misli na verze pesnikov:

Wenn die Rose selbst sich schmückt,
Schmückt sie auch den Garten.

Predavanje je bilo zopet jako dobro obiskano, kar nam dokazuje, da je g. ravnatelj s svojimi javnimi govori vstregel širšim krogom in da je zanimanje za umetnost v mnogih naših družinah jako probujeno in živahno. Nadejamo se, da govornik drugo leto nadaljuje, kar je letos s tolikim uspehom pričel.

— (Uradniško društvo v Ljubljani.) V nedeljo dne 10. aprila 1892. ob 10. uri dopoldne bode v veliki dvorani „pri Maliči“ („Stadt Wien“) v Ljubljani občni zbor kranjskega odseka uradniškega društva. Udeležiti se ga mora po pravilih najmanj trideset društvenikov, da je sklepčen.

— (Novi drevored v Ljubljani.) ki bode šel iz Knafljevih ulic naprej do Tivolija, začeli so sedaj zasajati.

— (Drzovit napad.) V sredo zvečer, že po 9. uri, vračal se je vodja kaznilnici na Gradu, gosp. Paraskovič, iz mesta domov. Prišedši po Studentovskih ulicah do zadnjih hiš, srečal je dve „barabi“, a komaj je bil storil nekaj korakov dalje, ustrelil je nekdo s strani nanj. Krogla zvižgala je napadencu mimo ušes ter obtičala v lesni vrtni ograji. Policija zasleduje drznega zločinca prav marljivo, a doslej, žal, še brezuspešno.

— (Včerašnji mesečni živinski semenj) bil je precej dober. Prignalo se je 707 glav konj in volov, 276 krav in 41 telet, skupaj torej lepo število 1024 glav. Kupčija je bila prav živahna, ker je bilo veliko zunanjih kupcev, posebno Lahov in Korošcev. Korošci zdaj kaj pridno prihajajo k nam, a prej smo hodili na Koroško mi. Voli in konji so se prav dobro prodali, tudi krave za rejo kupovale so se po dobri ceni. Sploh naši mesečni živinski semenji uspevajo zmirom bolj in od leta do leta prihaja več živinskih kupcev.

— (Vreme.) Po zares lepim in toplih spomladanskih dneh prvega tedna v aprilu imeli smo včeraj nekoliko spremembe in je pokazal april svoje pravo lice. Imeli smo celo grom in mali vihar, v bližnjih hribih pa je zapadel sneg, tako da se je temperatura nekoliko osvežila. Danes je zopet lep solnčen dan.

— (Razglas) o oddaji čistokrvnih plemenih bikov sive pasme, kupljenih z državno podporo. Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe bode meseca maja kupil s podporo, katero je dovolilo visoko c. kr. kmetijsko ministerstvo za pospeševanje govedarstva, nekaj bikov sive pasme. Te biki bode oddajal odbor na podlogi došlih prošenj, in sicer z ozirom na potrebo čistokrvnih plemenjakov po dotičnih krajih. Prošnje je vložiti do 30. aprila t. l. pri glavnem odboru c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani. Vsak prosilec za bika mora v prošnji naznaniti, oziroma se zavezati: 1.) da je pripravljen bika vzprejeti o pravem času na oni bližnji postaji, katera bode določena, in sicer tistega bika, katerega odbor določi; 2.) da bode poslal na račun precej, ko mu odbor naznani, da mu je bik prisojen, 10 gld., kateri zapadejo, če potem ne vsprejme odkazanega mu bika; 3.) da ob vsprejemu bika plača polovico tistih troškov, katere je podpisani odbor imel zanj pri nakupu, in sicer odračunivši pod točko 2. omejenih 10 gld., in 4.) da podpiše zavezno pismo, s katerim se zaveže imeti prejetega bika dve leti za pleme in, če ga iz katerega koli zadostnega vzroka z dovoljenjem podpisanega odbora proda, povrniti po 5 gld. za vsak mesec, kar ga pred časom odda. Živino-rejci, kateri bodo rabili prejetega bika čez dve leti za pleme, in sicer najmanj 4 mesece dalje, dobodo po 20 gld. in za vsak nadaljni mesec po 5 gld. nagrade. — Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske. V Ljubljani, dne 4. aprila 1892.

— (Ne hodite z doma!) Že po zimi raznesel se je bil po vseh slovenskih pokrajinah, od koder hodijo moški čez poletje iskat zaslužka po širnem svetu, da se bode letos zopet gradila večja železnica v Bosni. Ta vest je neresnična in opominjamo vsakogar, kdor je bil namenjen iti doli, naj tega ne stori, ker so razmere v Bosni, zlasti za siromašnega delavca, jako neugodno. Sosebno pa se je ogibati brezvestnim agentom, kateri spravljajo

ljudi kar trumoma v tuje kraje, ne da bi imeli zanje kako delo zagotovljeno, in se tam okoristijo nesreče zaupnih teh kratkovidnežev. Kdor hoče iti z agentom, naj gre le ako ima delo zagotovljeno. Pozor torej!

— (Ameriški milijonarji,) o katerih prihodu v Postojino smo včeraj poročali, prispeli so bili tja iz Benetk in preko Trsta. Ta družba potujočih milijonarjev sestoja iz 23 dam in 16 gospodov ter se vozi v posebno krasnih salonskih vozovih po vsi Evropi. Iz Postojine krenili so jo ekso-tični ti gostje v Budimpešto.

— („Germanenbund“ v Celji.) Nemški „Schulverein“ in „Süßmark“ se vse premalo širita nemštvo po slovenskih pokrajinah, zato se je osnoval v Celji še tretji faktor v to svrhu, namreč „Germanenbund“, kateremu naloga bode, da goji germanstvo in je brani proti „navalu“ slovanskega elementa. Osnovatelji te germanske zveze pravijo sicer, da se bodo ogibali narodnega boja, da nočejo prepirati, nego so zapisali na svoj prapor mir. A pre-dobro vemo, kakšen je oni mir, katerega žele naši nasprotniki, kajti preveč skušenj imamo o tem. Trdno smo torej preverjeni, da tudi „Germanenbund“ bode deloval v istem smislu, kakor vsa društva, ki širijo nemštvo mej Slovenci, da ne bode samo branil čistega nemštva, česar bi mu nihče ne štel v zlo, nego sezal bo po našem. In proti temu treba nam odločno upreti se.

— (Hranilnica in posojilnica v Spodnjem Dravobregu,) registrovana zadruga z neomejenim poroštvom, imela je v četrtem upravnem letu 1891. denarnega prometa 61.625 gld. 64 kr. Rezervni fond znašal je 1.042 gld. 3 kr., posebni rezervni fond za slučajne zgube 336 gld. 41 kr. Udov zadruga bilo je koncem 1891. leta 317. Hranilne uloge se sprejemajo tudi od neudov zadruga in se obrestujejo po 4½%. Posojila se dajejo samo zadržnikom in sicer na 5½%, na menjice 6%.

— (Shod v Dornbergu.) Dne 3. t. m. vršil se je v Dornbergu na Goriškem shod, na katerega je prišel tudi drž. poslanec dr. Gregorčič. Shoda se je udeležilo okoli 240 volilcev. Na dnevnem redu je bil razgovor o uravnavi Vipave in o železnici po Vipavski dolini do Gorice. Navzočniki izvolili so si gosp. Ferd. Perocija predsednikom, gosp. Jož. Pavlico pa zapisnikarjem. G. Peroci pozdravil je došlece s primernim nagovorom in potem obširno in temeljito razpravljal o škodah, katere proužroča Vipava, ter predlagal resolucijo: „Naprosita naj se poljedelsko in notranje ministerstvo, da zaukažeta izvršiti na državne troške vse priprave za uravnavo Vipavine struge. Deželni zbor naj se pa naprosi, da podpira ta ukrep.“ Posl. g. dr. Gregorčič je ta nasvet toplo podpiral, rekši, da da je bil že pred osmimi leti sklenjen zakon, da je v takih slučajih pomagati občinam iz državnih in deželnih sredstev. To se je tudi že zgodilo. Navedel je več primerov in konečno priporočal nasvetovano resolucijo, ki je obveljala jednoglasno. Pri drugi točki dnevnega reda, o vipavski železnici, govoril je zopet predsednik g. Peroci. Pojasnil je vse krajne razmere in veliko potrebo, a tudi očitne koristi, katere bi nastale vsej dolini, da se zgradi taka železnica in predlagal, naj se shod pridruži vsem sklepom shoda pri Rebku, kar se je zgodilo. Gosp. Vinko Gregorič je predlagal: Dornberški shod izvoli odsek treh udov iz dolnje Vipavske doline, kateri naj se pridruži izvoljenemu odseku pri Rebku, in ta odsek naj se posvetuje o vsem, kar se tiče železnice po Vipavski dolini in sicer o rečeh, ki bi se tikale nje Spodnjega dela, namreč županij in občin Goriškega okraja. — Ravno isti odsek prevzame nalogo storiti kar treba gledé uravnave Vipave in naj povabi prejšnji odsek k sodelovanju. Zbira naj podatke, s katerimi utemelji peticije do deželnega in državnega zbora, do ministerstev poljedelstva in notranjih rečij, da bi se Vipava uravnala in da bi se s tem odvrnile nesreče, katere dela nje tok. Pri tej točki se je zopet oglašil posl. dr. Gregorčič in razpravljal obširno o železnicah goriških in o tistih, o katerih se je zadnja leta govorilo. Priporočal je predelsko železnico, ker bi vezala bogate severne dežele z Jadranskim morjem, a naglašal, da se tej železnici upira zlasti vojaška uprava iz strateških ozirov. Na to je govoril o železnici po Vipavski dolini in njeni zgodovini ter tožil, da vse, kar se stori v deželi, je le v hasen Furlaniji, na ostali del dežele pa se ne ozira niti dež. sastop, niti vlada. Priporočal je peticijo za zgradbo železnice iz Logatca v Gorico in

dalje od Tržiča do Červinjana, kar bo v korist vsej deželi. Vlada naj se naprosi, da naredi čim preje vsaj glavni načrt, deželnemu odboru pa naj se pošlje resolucija, da bi vse prošnje priporočal vladi. — Razen imenovanih govornikov, oglašila se je še cela vrsta drngih, ki so vsi prav temeljito razpravljali važni ti vprašanji. Po končanem shodu je bila prosta zabava v prostorih g. Šinigoja. Napitnica vrstila se je za napitnico, vmes pa so prepevali pevci krasne pesmi. Občinstvo priredilo je pri odhodu posl. g. dr. Gregorčiču lepo ovacijo.

— (Osebne vesti.) Namestniški koncipist Albert vitez Putzer-Reybegg je imenovan okrajnim komisarjem, namestniški konceptni praktikant Oton Schneider pa namestniškim koncipistom, oba v Trstu.

— (Škofija Tržaško-Koperska.) Došel nam je: „Prospectus beneficiorum ecclesiarum et status personalis cleri unitarum dioceseon Tergestinae et Justinopoleanae“. Ta knjižica podaje nam statistične zanimivosti v združeni škofiji Tržaško-Koperski. Do l. 1831 bili sta razdruženi, prvi škof združenih dveh škofij bil je Matevž Rav-nihar do l. 1846, potem Jernej Legat do l. 1875, Jurij Dobrila do l. 1883 in od takrat sedanji škof Janez Nep. Glavina. Tržaška škofija šteje 12 dekanij, Koperska pa 4. Z zadoščenjem smo opazili, da so pridejana povsod pravilno pisana slovenska imena krajevna, kakor so tudi imena duhovnikov pisana pravilno, kar je slovenskih. Seveda se ne manjka nekaterih izjem, tako nahajamo: Lurich, Valensitz, Krainz, Debellich, Chiuh, Sincich itd., ker dotičniki menda svoja imena pišejo na ta pokvarjeni način. Vseh 16 dekanij šteje 350.919 duš in 279 dušnih pastirjev.

— (Umrli) je dne 4. t. m. v Moravski Ostrovi ondu službujoči poštni oficijal Anton Milač, odličen slovenski rodoljub. Bodí mu lahka, zemlja tuja!

— (Dr. Ignjat Brlić †.) Včeraj zjutraj umrl je v Brodu na Hrvatskem po dolgi bolezni potomec odlične narodne rodbine, odvetnik in deželni poslanec dr. Ignjat Brlić, mož, katerega je bilo po duševnih svojstvih in svetovni izobraženosti prištevati prvim talentom sosedne nam kraljevine. Idealom, katere si je vzgojil v mladosti, v dóbi ilirstva, ostal je pokojnik zvest vse svoje žive dni in v njih realizacijo zastavil vse svoje moči. Vječnaja mu pamjat!

Književnost.

— Pomladni glasi, posvečeni slovenski mladini. II. Uredil Anton Medved. V Ljubljani, 1892. Založil Cirileki. Tisek „Katoliške tiskarne“. 8° 100 str. Izvod stane mehko vezan 20 kr., lično vezan 30 kr., po pošti 5 kr. več. Tudi prvega zvezka se dobi še nekaj izvodov po isti ceni. „Pomladne glase“ prodaja „Katoliška bukvarna“ v Ljubljani, pismena naročila vsprejema tudi A. Medved v Ljubljanskem semenišči. — Lična ta knjižica nas je razveselila, ker je vredna naslednica prvi, kateri je dovolila družba sv. Cirila in Metoda malo podporo. „Pomladni glasi“ obsegajo 16 kratkih, za mladino jako primernih pripovedk in pesenc, poučno-zabavne vsebine. Slovenskim roditeljem priporočamo to knjižico najtopleje.

— „Obrtno knjigovodstvo s kratkim poukom o menjicah. Učna knjiga za obrtne nadaljevalne šole, ob enem priročna knjiga za obrtnike. Spisal dr. Tomaž Romih, meščanske in obrtne nadaljevalne šole učitelj v Krškem. Celje, 1892. I. Založil in tiskal Dragotin Hribar, 177 str. v 8°. Cena vezanemu izvodu 1 gld., s pošto 10 kr. več. — Strokovno oceno nove te knjige priobčimo prihodnjič.

— „Zgodovinske povesti za meščanske šole in višje razrede ljudskih šol, imenuje se knjižica (73 str.), katero je spisal prof. Iv. Vrhovec, a so jo založili J. Blasnikovi nasledniki (vezana 60 kr.) Knjižici je utisnjenih osem podob, ki pojasnjujejo stare stavbe in stavbinske sloge.

— Prof. V. Bežek v Ljubljani spisal je korenito razpravo pod naslovom „Das Deutsche als Unterrichtsgegenstand an der Unterstufe der slovenisch utraquistischen Gymnasien“, ki je natisnjena v suplementnem zvezku pedagoškega lista „Gymnasial Zeitschrift“ l. 1891. Gospod pisatelj povdarja, da je treba nemščino poučevati na podlagi slovensko-nemške vadne knjige in ne na podlagi zgolj nemške slovnice, kakor se žalibog sedaj godi. To razpravo naj bi šolniki marljivo prečitali in njene nasvete uvaževali.

— Knjga „Lacroma“, katero je spisala cesaričinja-vdova nadvojvodinja Štefanija, izšla je te dni v dvorni knjigotržnici Künasta na Dunaji v jako elegantni opravi, okrašena z 19 podobami po izvirnih slikah A. Perko-ta. V knjižici se povdarja posebno, koliko je storil pokojni nadvojvoda Maks, nesrečni cesar meksikanski, za ta biser otokov v Adriji, katerega je kupil za svojo soprogo. Pride-janih je 6 pesni, v katerih je pokojnik opeval kra-sote otoka.

— „Vienac“ prinaša v zadnji (14) številki nastopno gradivo: Doktoru Gaju — Ivan Mažuranič; Grof Paližna, drama v 5 čina — Stjepan Miletič; Njemici, — Iso Velikanovič; Vrednost pučkih popevaka — Fr. Š. Kuhač; Pariški dojmovi — Konte Vojnović; Listek. — Slike: U zverinjaku.

— „Spomenospis o tristogodišnjici rođenja J. A. Komenskoga“ (Njegov život i rad) zove se slavnostna knjižica, katero je po češkem izvirniku Jož. Klike priredil V. Z. Mařik. Življenje in delovanje Komenskega popisuje se na podlagi najnovejših virov in je najpopolnejše delo o slavnem pedagogu.

— „Uspomeni J. A. Komenskoga i tristogodišnjica njegova narodjenja.“ Priredila sta to knjižnico M. Vukotić in Drag. Hirc, a izdalo jo je učiteljsko društvo „Zadruga“ v Oseku. Pridejana je po Brožikovi sliki izdelana podoba in slavnostna pesen M. Lemana.

— Naravno bogoslovje, ili koliko može čovjek samim razumom poznati boga je naslov knjige, katero je napisal dr. Ante Bauer, vseučiliški profesor v Zagrebu. Knjiga izšla je s podporo dež. vlade in je v prvi vrsti namenjena slušateljem bogoslovne fakultete. Kot prvo delo te vrste v hrvatskem jeziku bode gotovo dobro došlo vsem, katerim je namenjeno.

— Novi listi. V Belovaru izhaja od 1. t. m. mesečnik „Pedagogijski glasnik“, urednik mu je g. O. Zobukdjiga.

— „Sloboda“. V Zagrebu je začel izhajati z dnem 1. t. m. polumesečni socijalno demokratični delavski list. Urednik mu je g. O. Dupin.

— „Slavjanskoe obozrenie“, izbaja v St. Peterburgu pod uredništvom prof. Budiloviča, in ima svrhu, širiti mej slovanskimi plemeni idejo duševnega bratstva. Doslej izšla sta dva zvezka z jako zanimivo vsebino.

— „Passion slave.“ V svetoznem listu „L' Illustration“ izhajal je pod gori navedenim za-glavjem jako zanimiv roman iz življenja ruskih Pa-rižanov. Pisatelj temu romanu je Daniel Lesueur.

— „Zagreb i okolica“ zove se kažipot, ki utegne posebno dobro služiti vsakomur, ki poseti lepo prestolico bratske nam Hrvatske. Knjižico sestavlja je mestni svetnik A. Hudovski. Kar daje knjigi posebno vrednost, je obilica lepih zgodovinskih črtic in statističnih podatkov in pa lepi jezik, v katerem je pisana. Slike, katerih je 43, so izdelane prav dobro in kažejo vse, kar je zanimivega v Zagrebu. Priložena sta tudi dva načrta.

— Jugoslovanske akademije zna-nosti in umetnosti zgodovinsko-jezikovni raz-red sešel se je dné 5 t. m. v javno sejo, v kateri je čital prvi član g. dr. Tomo Maretić razpravo: „Življenje in književno delovanje Fr. Miklošića“.

— „Gusle“ časopis za svjetovnu i crkvenu glasbu in glasilo „hrvatskoga pjevačkoga saveza“ ima v št. 4. nastopno vsebino: Gjuro Križančić kao glasbenik. — Gioachomo A. Rossini. — Hrvatski pjevački savez. — Pabirci. — Listak. — Muzikalna priloga prinaša: Praeludium za vjenčanje na selu — Ivan pl. Zajc; — Praeludium za uzkrski „Alleluja“ — Ivan pl. Zajc; — Alleluja, za moški zbor — Vjenceslav Novak; Tantum ergo — za mješoviti zbor Jos. Valliger; — Graduale — S. Bosiljevac.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zagreb 8. aprila. Računskega nared-nika Jožefa Jaklina, rodóm iz Slovenske Bistrice, so danes zaprli zaradi socijalistiških agitacij. Jaklin je bil že l. 1883. zapleten v socijalistiške homatije ter bil iztiran z Dunaja. Našli so pri njem mnogo socijalistiških časopisov in brošur.

Rim 8. aprila. Avstrijski veleposlanik grof Revertera odpotoval na Dunaj, ker se misli odpovedati vsled napadov nekega Vati-

kanskega uradnika, ki mu je v posebni brošuri očital občevarje z italijanskimi državniki.

Dunaj 9. aprila. „Polit. Rundschau“ potrja, da se bode cesar, kakor razvidno iz programa letošnjih vojaških vaj, udeležil manovrov v Gališki, izjavlja pa, da so neosnovana poročila poljskih listov, naznanjujoč, da se bodeta teh manovrov udeležila tudi cesar nemški in kralj saski.

Kahira 9. aprila. Sultan je priznal, da pristojna uprava sinajskega polotoka kedivu egiptovskemu. S tem je odpravljena po besedilu fermana nastala napetost.

Razne vesti.

* (Grof Lev Tolstoj.) Znano je da se neso obistinile vesti o interniranju grofa Leva Tolstega. Soproga njegova prijavlja v francoskem listu „Temps“ nastopno pismo: Monsieur! Ker dobivam vsak teden pisma in članke inozemskih časopisov, v katerih se razširjajo neistinite novice o interniranju mojega soproga, grofa Leva Tolstega, čutim dolžnost, da prijavim golo resnico vsem, ki se blagovolijo zanimati ga osodo grofa Leva Tolstega. Rуска vlada ni nikakor nadlegovala grofa Leva Tolstega, nego dobil je sodelovanja pri olajšanju bede nesrečnikov, prizadetih po lakoti. Neka sicer malobrojna sovražna stranka na katere čelu so „Mosk. Ved.“ skušala je napačno tolmačiti neki članek grofa Leva Tolstega (kateri članek je bil pisan za ruski časopis in ga je neki Anglež prevedel prav prosto) in sicer tolmačiti v smislu, ki je bil ravno nasproten idejam grofovim. Ta slučaj dal je povod mnogim govoricam. Posebno jezilo me je, ko sem čitala v inozemskih časopisih, da je interniranje ukazal naš vladar. To ni samo neresnično, nego car bil je naš rodbini vedno milostiv in dobrotljiv. Nadejem se, da mi ne bode odbili prošnje, ter prijavili moj list, katerega bodo ponatisnili drugi časopisi. — Grofica Sofija Tolstoj, Moskva

* (Razkralj Milan — pred sodiščem.) Pariški lahkoživci že nekaj dnij ne govoré o ničemer drugem, kakor o Ravacholu in bivšem kralju srbskem, sedanjem zasebniku Milanu Obrenoviću. Z veliko a umevno nestrpnostjo pričakujejo pikantne sodne obravnave, katere se bode proti Milanu vršila zaradi tožbe neke mnogoljubljene Parižanke. Kralj Milan bil je s to damo dobro znan in ji v neki uri, ko ga je premogla človeška slabost, obljubil letne podpore 24.000 frankov, ako bi pa tega zneska ne hotel ali ne mogel več plačevati, odpravšine 240.000 frankov. Milanu so v razkošnem Parizu novci kaj hitro pošli in bil je v toliki zadregi, da je moral celo prodati svoja dostojanstva in očetovske svoje pravice, kaj čuda, da tudi svoji ljubeznivi prijateljici ni plačal letnega prispevka. Parižanka pa ni bila voljna odpovedati se kar na kratko svojim pravicam, ampak uročila je tožbo, zahtevajoč plačila. Pravni zastopnik tožiteljice zapisal je na tožbo beležko „periculum in mora“, bržkone zato, ker ve, da se Milana izkupilo za svojo odpoved ne bode držalo niti tako dolgo, da bi sporna stvar prišla normalnim putem do rešitve.

* (Medvedi na Tirolskem.) Preteklo leto ustrelili so na južnem Tirolskem, posebno v takozvani Brent, pet medvedov. Deželni odbor Tirolski nakazal je dotičnim lovcem po zakonu določene premije.

* (Sodnik Lynch.) V državi Tehas oropal je neki črnc staro, a belo kmetico. Razjarjeni kmetovalci ulovili so črnca, ga privezali na stol in ga polili s petroljem, potem pa oropano ženo prisilili, da je petrolej lastnoročno užgala. Ko je bil črnc že ves v ognju, zaupil je na moške, ki so se stiskali okoli njega: Umaknite se vender, da bodo dame tudi kaj videle!

Razširjeno domače zdravilo. Vedno večja po-praševanja po „Moll-ovem francoskem žganju in soli“ dokazuje uspešni upliv tega zdravila, zlasti koristnega kot boleti utešujoče, dobro znano antirevmatično zdravilo. V steklenicah po 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zaloga po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh steklenic se ne pošilja. 4 (42—5)

C. kr. kmetijska družba v Ljubljani javi svojim p. n. gg. članom, da se bodo vse zaostale naročitve na sadno drevje zvršile prve dni prihodnjega tedna. Tudi je še oddati nekaj stotin raznih visokodebelnih mostnih, kakor: welleroe, knausovke, oldrovke, tepke i. t. d. in sicer udom in neudom. (412)

Domače zdravilo in toaletni pripomoček. Iz velikega števila teh sredstev priporočamo zlasti preskušena sredstva firme: Fran J. Kwizda, c. in kr. avstrijski in kr. rumunski dvorni založnik in okrožni lekar, Korneuburg pri Dunaji, namreč: Kwizdine Alveolar-kapljice proti zobobolu, Kwizdina Alveolar-zobna-pasta in Alveolar-ustna-voda, za čiščenje zob in osveženje zobnega mesa; — Kwizdina tekočina za lase in Kwizdino čebulno mazilo za ojačenje lasišča in pospešenje rasti las; Kwizdin sok iz ozkega trpotca, sredstvo za razstvarjanje sluz za ljudi, ki kašljajo; Kwizdina tekočina zoper kurja očesa in bradavice; Kwizdino francosko žganje, Kwizdino zdravilno salo iz kitovih jeter,

Opozarjamo na oglasilo španske vinske veletrgovine „Vinador“, Dunaj, I. Am Hof 5 natisnjeno mej inserati. Naravnost importovana tuja vina in francoski kognaki te firme znani so zaradi pristnosti in izbornosti svoje po vsem svetu.

Svarilo! Velika poraba Kathreinerja Kneippove sladne kave je prouzročila, da je cela vrsta izdelovalcev surrogatov poskusila posnemati to kavo. Ker je način, kako deluje firma Kathreiner v Stadlau-u in na Dunaji, da dobi slad okus pristne kave, patentovan po vsem svetu, in se ne sme in ne mora ponarejati, pa dajejo vsi ti posnemovalci samo navadni žgani ječmen ali slad. Omenjena firma nas je naprosila opozoriti vse p. n. gospodinje v le-tih lastnem interesu, da se pristna Kathreiner-Kneippova-sladna kava ne prodaja nikdar v odprtih zavitkih, ampak vedno samo v originalnih zavojih s plavim tiskom, na katerih zavitkih je podoba velečastnega gospoda župnika Boštjana Kneippa in podpis firme. Tiste trgovine s specerijskim blagom, katere, ako želi kdo Kathreinerjevo Kneipp-kavo, ne dajo blaga v gori popisanih omotih, ampak je odtehtajo, ne prodajajo pristnega blaga, pred takimi sleparji pa svarimo obéinsvo. Samo firma Kathreiner ima pravico prodajati sladno kavo v celih zrnih pod imenom in s podobo veleč. gosp. župnika Boštjana Kneippa.

Darila za „Narodni Dom“.

XLVII. izkaz „Krajcarske družbe“.

Prenesek . . . 10903 gld. 83 kr.
Doneski za mesec januarij;
plačali so:
4 naročniki à 5 gld. 20 gld. — kr.
7 naročnikov à 3 „ 21 „ — „
8 „ à 2 „ 16 „ — „
24 „ à 1 „ 24 „ — „
8 „ à 50 kr. 4 „ — „
Gosp. Matko Škender v Kastvu . . . 2 „ — „
Josip Valenčič v Gorici . . . 1 „ — „
Vesela družba na Ptuij (po g. Hočevanju) . . . 6 „ — „
v Ljubljanski čitalnici pri domačem plesu . . . 21 „ — „
„ „ „ „ „ „ „ „ 5 „ 01 „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik E. Lah) na knj. št. 88. . . 5 „ 40 „
Doneski za mesec februarij;
plačali so:
4 naročniki à 5 gld. 20 gld. — kr.
6 naročnikov à 3 „ 18 „ — „
8 „ à 2 „ 16 „ — „
23 „ à 1 „ 23 „ — „
8 „ à 50 kr. 4 „ — „
Neimenovanec . . . 1 „ — „
Vesela družba pri veselici „Bralnega društva“ na Krškem . . . 3 „ 75 „
Omizje pevskega društva „Ljubljana“ v čitalnici na sv. Jožefa dan . . . 8 „ 72 „
Doneski za mesec marec; plačali so:
4 naročniki à 5 gld. 20 gld. — kr.
6 naročnikov à 3 „ 18 „ — „
8 „ à 2 „ 16 „ — „
22 „ à 1 „ 22 „ — „
8 „ à 50 kr. 4 „ — „
Za „Narodni papir“ v prvem četrtletju . . . 80 „ 66 „
Skupaj . . . 11284 gld. 37 kr.

Opomba: Vsem onim, kateri so na ta ali oni način pripomogli k tej, za naše skromne razmere vendarle ogromni svoti, najtoplejšo zahvalo, združeno z željo in prošnjo, da blagovolé z nami tako lepo vstrajati tudi še znanaprej.

V Ljubljani, dné 2. aprila 1892.

Odbor „Krajcarske družbe“.

PRVIKRAT!

Št. 35. Slovensko gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 475.

V nedeljo, dné 10. aprila 1892.

V dvorani Ljubljanske čitalnice.

Na korist igralki Zofiji Borštnik-Zvonarjevi in igralcu Antonu Danilu.

Nervozne ženske.

Veseloigra v treh dejanjih. Francoski spisala Ernest Blum in Raoul Toché. Po nemškem prevodu poslovenil Ignacij Borštnik. — Režiser gospod Ignacij Borštnik.

OSOBE:

Grof Pontgibaud — — — Anton Danilo.
Antonija, njegova soproga — — — Zofija Borštnik-Zvonarjeva.
Chamoisel, nje roditelja — — — gospod Verovšek.
Elvira, — — — gospa Danilova.
Sidonija Gerbault, modistka — — — gospica Nigrinova.
Chapeloux — — — gospod Borštnik.
Karolina, blagajničarica — — — gospica Polakova.
Julija, prodajalka — — — gospica Pavškova.
Klarisa, — — — gospica Kozjakova.
Bazilij, sluga — — — gospod Bregar.
Felicija, hišina — — — gospica Slavčeva.
Josip, strežaj — — — gospod Hraštnik.
Prvi gospod — — — gospod Oblak.
Drugi gospod — — — gospod Gostinčar.
Igralec — — — gospod Perdan.

Dejanje se vrši v Parizu.

Tujci:

8. aprila.

Pri Mattoni: Klement iz Grada. — Dr. Kugler iz Pulja. — Gliringer, Buczkoroski, Weber, Moravits, Herwirsch, Fisch, Vinzi, Herzog, Marzka z Dunaja. — Krauer iz Kočevja. — Terpotič iz Trbovelj. — Konešeg iz Celovca. — Zrostlik iz Prage. — Jugoriz iz Brna.

Pri Slemu: Krum, Hoffelner, Koudek, Pollak z Dunaja. — Hartman, Wild iz Grada. — Lovšin iz Ribnice. — Rupnik iz Idrije. — Löwinger iz Velike Kaniže. — Schundelhauer iz Berolina.

Pri južnem kolodvoru: Repše iz Pulja. — Marco iz Treta. — Rösler iz Prage.

Pri avstrijskem cesarju: Ančin s Trnja. — Raniček iz Gorice. — Pečnik z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

7. aprila: Uršula Zagorc, gostija, 81 let, Franciskanske ulice št. 12, pneumonija — Jessie Henderson, učiteljica angleščine, 35 let, Gospodske ulice št. 18, srčna kap.

Loterijske srečke 6. aprila.

V Pragi: 86, 64, 13, 87, 60.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
8. aprila	7. zjutraj	728.8 mm.	8.6° C	sl. svz.	jasno	1.00 mm.
	2. popol.	728.7 mm.	20.0° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	732.3 mm.	12.2° C	sl. svz.	jasno	dežja.

Srednja temperatura 13.6°, za 4.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 9 aprila t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	94.95	95.00
grebrna renta	94.25	94.25
zlatna renta	110.65	110.70
5% marcna renta	102.60	102.80
Akcije narodne banke	98.50	98.50
Kreditne akcije	310.00	309.00
London	118.80	118.90
Srebro	—	—
Napol.	9.44 1/2	9.44 1/2
C. kr. cekini	5.63	5.63
Nemške marke	58.20	58.20
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	139 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	183 „ 50 „
Ogerska zlatna renta 4%	—	108 „ 50 „
Ogerska papirna renta 5%	—	101 „ 80 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122 „ 75 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	116 „ 50 „
Kreditne srečke	100 gld.	191 „ 50 „
Rudolfove srečke	10	23 „ — „
Akcije anglo-avstr. banke	120	148 „ — „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	239 „ — „

Zahvala.

Potrtega srca na izgubi ljubljene sina

Julija

(410)

zahvalujemo se prav iskreno vsem gg. uradnikom in meščanom, kakor tudi prijateljem in znancom za izrečeno sočutje, prelepe vence in zadnji spreved. Ob enem iskrena zahvala tudi gg. članom slav. „Bral. društva“ na prijaznem sodelovanju. Prav lepo hvalo tudi gosp. aranžerju Jos. Šepetavcu.

Rodbina J. Tuječ.

Priporoča se, paziti na to znamenje, užgano v probek, in na etiketo z rudečim orlom, ker se jako pogostoma prodajajo ponaredbe (2—2)

Mattoni's Giesshübler slatine.

Prodajalnica

(409—1)

se odda na kmetih, na leto se skupi 4000 gld., kapitala potreba 300 gld.; tudi za samico. — Ponudbe naj se pošiljajo upravnistvu „Slov. Naroda“.

Hišni oskrbnik

se najame v hiši št. 16 v Gradišči; povpraša se v odvetniški pisarni. (382—3)

Priporočam se častitemu p. n. občinstvu v izdelovanje vencev in šepkov. V zalogi imam vedno lepe vrtnice, mnogovrstne cvetlične grmičke, ribezelja najboljše vrste in divje kostanje.

Z odličnim spoštovanjem

(405—1)

Ivan Vider

Gradišče št. 16 vrtnar, Gradišče št. 16

Na najnovejši in najboljši način

umetne (228—10)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombevanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg čevljarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadst.

Za veliko noč

priporoča

J. Buzolini

(441-1)

trgovina s delikatesami

Ljubljana, Glavni trg,

svojo bogato zalogo najfinjših Praških in G. raških plečet, lastni izdelek okusnih salam, fina laška vina, pravi refoško, Goriške pince i. t. d.

Nepremočne

vozne plahte

različne velikosti in kakovosti ima vedno v zalogi in jih daje po ceni

(860-29)

R. RANZINGER

speditér c. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 15.

Za vsakogar

(376-2)

povsem sigurna eksistenca.

40 gold. na teden more zaslužiti vsakdo, kdor ima količnik znanja na deželi, tudi poleg navadnega svojega opravka, brez risika, brez glavnice in brez strokovnega znanja in sicer lahko, prevzema zastopništvo znane tovarniške veletržnice. Samo pismene ponudbe je pošiljati Fr. Špaček-u v Pragi 12-II.

4000.

Času primerna povest iz prihodnjih dob.

Po v. orih dr. Niemann napisal

dr. Nevešček.

Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“.

Ravnokar izšla je knjiga in jo imamo na prodaj.

Dr. Romih Tomaž

(393-2)

Obrtno knjigovodstvo

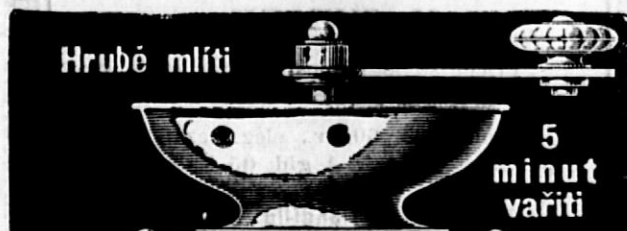
s kratkim poukom o menicah.

Cena vezani knjigi 1 gold. — po pošti 10 kr. več.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigarna v Ljubljani, Kongresni trg.

Hrube mliti

5 minut variti

Kathreiner'ovi tovarni na sladovno kavo

Berlin - Mnichov - Viden

Zdravi

Nejlepší přísada ku kávě

Kathreiner'ova

Kneipp'ova Sladová káva:

Jediná sladová káva s chuti a vuni pravé zrnkové kávy.

Mostovana, pouze v původních balíčcích a hořší ochrannou známko.

K dostání ve všech obchodech koloniálních a drogami.

Trgovskega pomočnika

izurjenega prodajalca in

učena

vešega slovenskega in nemškega jezika, vsprejem takoj v trgovino z mešanim blagom. — Ponudbe pod črko „H. 23“ vsprejema iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(394-3)

Veliko izbiri

izprehodnih palic

po najnižji ceni (od 15 kr. naprej) priporoča

k pričetni sezoni

Kočevska domača obrtnija v Ljubljani,

Selenburgova ulica šte. 4.

(319-6)

Prekupniki dobé primeren popust.

Vincenc Čamernik

kamnosek

v Ljubljani, Parne ulice h. št. 9

se najljubše priporoča prečastiti duhovščini v izvršitev naročil vsakovrstnega

cerkvenega umetnega kamnoseškega dela

kakor altarjev, obhajilnih miz itd., slav. občinstvu pa svojo bogato zalogo najraznovrstnejših, po najnovejših obrisih prav lično in iz različnih vrst marmorjev izdelanih

nagrobni spomenikov.

Vse na tukajšnjem pokopališču stojče in pri njem zgotovljene spomenike, kateri se vsled nedovoljenega zidanega temelja nagibajo, popravlja brezplačno dvakrat na leto in sicer spomladi in pred Vsemi Svetimi.

Tudi p. n. stavbenim podjetnikom se priporoča za vsakovrstna

stavbinska dela

katera fino, trpežno in ceno izvrši.

(306-3)

V najem se odda gostilna

na dobrem prostoru in proda tudi vsa gostilničarska oprava, in omara za led (Eiskasten), vse v dobrem stanju in za zelo ugodno ceno.

Natančneje izve se

(408-1)

v Ljubljani, Trubarjeve ulice št. 1 (Bahovčeva hiša).

(263) **FRAN CHRISTOPH-ov**

(4)

svetli lak za tla

Je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — Ukorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri **FRAN CHRISTOPH, IVANU LUCKMANN-U.** izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Železo izpodrinjeno!

Stisnjeni alumin je trda kovina, katera se staja le v razbelni vročini, raztopi v solni in kalijevi kislini, apneni vodi; ostane srebrobela v zraku, ker nič ne oksiduje (zarjavi); sukopornost 360°; specif. teža 2.5, od železa pa 7.9. Trije ključki tehtajo toliko, kakor en sam železni enaki ključ. Izdelujem ključke po 70 kr. in naprej tudi po doposlanih železnih ključkih, kolikor se jih hoče. Treba pravočasnega naročila zaradi preobilih naročb.

V Ljubljani, 2. aprila 1892.

Jožef Rebek,

ključavničar, Francovo nabrežje.

(330-2)

Odvetnik

DR. MATEJ PRETNER

uljudno naznanja, da je odprl svojo

odvetniško pisarnico

v Trstu

(386-2)

Via Carintia hiš. šte. 9, I. nadstropje.

Franc & Melhior Bremc

ključarja in izdelovatelja tehtnic

v Ljubljani, Čevljarske ulice 3 (na dvorišču).

Priporočava slav. občinstvu in stavbenim podjetnikom svojo dobro urejeno

ključavničarsko delavnico

(257-8)

v kateri izdeluje vsa v to stroko spadajoča dela točno, vestno, trpežno in po najnižjih cenah. Priporočava se tudi za izdelovanje vsake vrste novih tehtnic, kakor tudi za popravljanje vseh v najino stroko spadajočih del, kakor železna vrata za cerkve in pokopališča, omrežja, ograje, mnogovrstna lepa in trajna štedilna ognjišča itd. — Zunanja naročila se hitro in točno izvršujejo.

Lepa, suha koruza

drobno in debeleznata, je zopet zadobiti na debelo in drobno

v Treo-tovem magacinu za žito

v Ljubljani, Gradišče, Rimska cesta št. 6

pri

IVANU LININGER-ju

kateri priporoča tudi svojo

(232-4)

zalogo Radanjske in Radgonske kisle vode.

CHOCOLAT MENIER

! Največja tovarna na svetu !

Vsak dan se prodaja: (902-15)

50.000 kilo.

Dobiva se v vseh specerijskih, delikates-prodajalnicah in konditorijah.

Učenca

veščega slovenskega in nemškega jezika, vsprejme takoj

J. Razinger

(390-2)

sedlar, na Poljanah št. 26.

Dobra mrva

100 ali več centov

se po ugodni ceni prodaja.

Poizvedbe pri oskrbništvu vitezov nemškega reda v Ljubljani, Gospodske ulice št. 18. (402-2)

Kašlja ni več!

Staro in preizkušeno domače zdravilo so pristni

**Oskar Tietze-jevi
čebulni bonboni**

ki prese-
netljivo hitro uplivajo
proti kašlju, hripavosti, zasli-
zenju i. t. d. Ze izborna sestava mojih bonbonov je
porok za uspeh. Paziti je torej natančno na ime
Oskar Tietze in na „čebulno znamko“, ker
se prodajajo posnetki, ki so brez vrednosti ali celo
škodljivi. — V zvežnjih à 20 in 40 kr.
Glavna zaloga: Lekar F. Križan, Kromeriz.
Zaloge pri vseh lekarnah in trgovcih s specerijskim
blagom. V Ljubljani pri: U. pl. Trnkoczy-ju,
lekarju in L. Grečel-uu, lekarju. (918-29)

JURČIČEVI ZBRANI SPISI:

X. ZVEZEK.

Prišel se je razpošiljati ter se dobiva
pri vseh knjigotrdcih.

Cena broš. 60 kr., eleg. vezan 1 gld.
S poštino 65, ozir. 1 gld. 05 kr.

Narodna Tiskarna v Ljubljani.

UBERAIL VORRATHIG 17 MEDAILLEN

Dečko

čvrst, pošten, slovenskega in nemškega jezika vešč v go-
voru in pisavi, vsprejme se takoj kot vajenec v mojo trgo-
vino mešanega blaga in deželnih pridelkov. Dečki iz Idrijskega
okraja imajo prednost.

Jernej Lunaček

(381-3)

trgovec v Travniku pri Raketu.

Ivan Modic v Novi vasi

prodaja

(401-2)

hišo v Dragi

v Kočevskem okraju. V hiši je gostilna in prodajal-
nica. Pogoji za prodajo so prav ugodni. Hiša se da
eventuelno tudi v najem. Več je izvedeti pri lastniku.

Oljni ekstrakt za uho

od c. in kr. sekund. zdravnika dr. Šipeka. Ta ekstrakt
priporočajo zaradi sigurnega uspeha že več let **avtoriteto**,
ker odpravi vsako neprirojeno **gluhost**, uklanja takoj **slab**
posluh, **ušesni tok** in vsako **ušesno bolezen**; dobiva
se proti dopošiljavi gld. 1.70 v vsej Avstro-Ogerski franko-
vano po pošti iz lekarn: glavna zaloga v lekarni „pri sv.
Duhu“ g. Ede pl. Tomaya, v lekarni g. Ant. Kögla in
v mestni lekarni g. Mittlerja v Zagrebu; nadalje pri Za-
netti-ju v Trstu, Jožefu Cristofolletti-ju v Gorici;
Antonu Mizzano na Reki, — na Dunaji pri c. in kr.
vojui poljski lekarni, na Stefanovem Trgu št. 8 in
pri lekarju Twerdy-ju, Mariahilferstrasse 196. — Pristno
blago se dobiva samo v steklenicah s utisnjenim napisom

c. kr. sekund. zdravnik dr. Šipek na Dunaji. (962)

Zobni zdravnik iz Berolina

UNIV. MED.

DR. R. JACOBI

Stari trg št. 4 **Ljubljana** I. nadstropje

ordinuje od 9.—12. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne;
ob nedeljah od 9.—11. ure dopoldne; za siromake ob petkih
od 9. do 10. ure dopoldne. (120-10)

Mnogo let znano bolesti utešujoče domače
zdravilo. (243-3)

Kwizdina

protinova tekočina

Cena steklenici 1 gld. a. v.

Pristno blago se dobiva v vseh lekarnah.

FRAN I. KWIZDA

c. kr. avstrijski in kr. rumunski dvorni založnik
okrožni lekar v Korneuburgu pri Dunaju.

Najboljše vrste piva

v sodih in steklenicah

iz združenih pivovar

Schreiner v Gradcu in Hold v Puntigamu

priporoča po tovarniških cenah.

Zaloga piva

(195-7)

prve Graške delniške pivovarne

M. Zoppitsch

v Kolodvorskih ulicah št. 24 v LJUBLJANI.

Na pismene poizvedbe odgovarja se nemudoma in frankovano.

Izborna marčno pivo v plombriranih steklenicah s patentovanim zamaškom dobiva se vsak
dan sveže. 1/2 litra 11 kr., 1 liter 21 kr. dobiva se v trgovini s specerijskim blagom pri
gospé Ivani Kos v Kolodvorskih ulicah št. 24.

Rokovice po meri.

Tovarna rokovic

Ferd. Bilina & Kasch

Ljubljana, Židovske ulice 1

priporoča bogato svojo izbero vseh vrst

usnjenih in tanih rokovic

najboljše kakovosti po nizkih cenah, potem

velika sortovana zaloga najnovejših kravav v vseh
oblikah in po raznih cenah, platnenih ovratnikov in

manšet nove façone. (291-3)

Gumbi za ovratnike in manšete, Prekoramniki itd.

Pralnica rokovic.

DR. VALENTINA ZARNIKA

ZBRANI SPISI

I. ZVEZEK:

PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL

IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bje, človeka pa ni! —
Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državne zbornice. — Pisma slo-
venskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res
krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zar-
nikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena
knjižici je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI
TISKARNI“ v Ljubljani.

Prostovoljna prodaja posestva v Gorenji vasi.

Podpisane prodam iz proste roke hišo v Gorenji vasi pri Ribnici, obstoječo iz dveh zdelnih in treh podstrešnih sob s kašo, kuhinje in dveh kletij, skednja in živinskega hleva, tudi je zraven svinjski hlev z gnojnišnico in koliba za drva. Na vrtu je vodnjak (štrna), zidan s cementom. Pri tej hiši je tudi prodajalnica (štacuna) s specerijskim blagom ter se vsa štacunska oprava prodaja kakor stoji. Hiša je nova in obokana (velbana), zidana v najlepšem slogu in jako pripravna za krmo, ker je pri cesti na lepem prostoru. Posebno se je pa nadejati v tej hiši dobre trgovine ravno sedaj, ko se bode začela graditi „dolenjska železnica“, ker je komaj streljaj od železnične proge oddaljena. Proda se s hišo tudi vrt, ležeč koj za hišo in v griči je tudi del gozda za drva. Kogar bi torej veselilo to posestvo kupiti, naj pride pogledat, da se prepriča. Vse drugo se izve pri Antonu Perušeku-u, posestniku in trgovcu s specerijskim blagom v Gorenji vasi pri Ribnici (Dolenjsko). (380—3)

Jos. Levc

trgovec (406—1)

pri mesar. mostu v Ljubljani

priporoča častitemu občinstvu

pristni ribniški krompir
in fižol za seme.

Kupuje tudi vsakovrstne poljske pridelke
in rastline po najvišji ceni.

Koroški

RIMSKI VRELEC.

Steklenice se polne naravnost z vreleca.

Najizbornejša slatina

izvrstno zdravilo, ako se uživa z mlekom ali
sladkorjem, zlasti za kašljače otroke, —
zdravišče za bolnike na želodec in mehurji
trpeče, za kataralične in malokrvne ljudi.

Glavna zaloga v Ljubljani
pri M. E. SUPAN-u. 849-27)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani
prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravlјice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz mojega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbani Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovski sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojine. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
6. zvezek: I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovei. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.
7. zvezek: I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Tattenbah. Izviren historičen roman iz sedemnajstega veka slovenske zgodovine.
8. zvezek: I. Cvet in sad. Izviren roman. — II. Bela ruta, bel denar. Povest.
9. zvezek: I. Doktor Zober. Izviren roman. — II. Mej dvema stoloma. Izviren roman.

Zvezek po 60 kr.,
eleg. vezan po 1 gld.
Pri vnanjih naročilih
velja poština
za posamični nevezani
zvezek 5 kr.,
za vezani 10 kr.

Dijaki
dobivajo Jurčičeve
„Zbrane spise“ po
50 kr. izvod, ako
si naroče skupno
najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v

(37—64)

„NARODNI TISKARNI“
v Ljubljani,

Gospodske ulice 12.

Gospodske ulice 12.

Največjo zalogo

raznovrstnih škarij, jedal, nožev za salame in slanine rezati in kuhinjskih nožev; najfinejših britev, vrtnarskih, lovskih in žepnih nožev imam podpisani.

Prodajam na belobelo in drobno.

Izdelujem po naročilu vsa v mojo stroko spadajoča dela in prevzamem tudi popraviljanje in brušenje.

V blagovoljnost naročnikov priporočam se najljubšeje (396—1)

N. Hoffmann

izdelovatelj kirurških instrumentov, nožar in orožar:
odlikovan z diplomami in svetinjami i. t. d.

V Ljubljani, Mestni trg št. 12.

B. Schmelzer

stolar

v Ljubljani

pred „Prulami“ št. 3

priporoča se častitemu p. n. občinstvu in gg. gostilničarjem za izdelovanje

vsakovrstnih stolov

za gostilne, vrte, salone, pisarne itd.

Uzorec in ceniki (818—3)

pošiljajo se na zahtevanje zastoj.

Zunanja naročila izvršujejo se točno in vestno.

Pravi zaklad

za nesrečne žrtve samooskrumbe (onanije) in
tajnih razpašnostij je izborno delo

Dra Retau-a

Sebeohrana.

Češko izdanje po 80, nemški izdaji. Z 27 podobami. Cena 2 gld. a. v. Čita naj je vsakdo, ki trpi na strašnih posledicah te razuzdanosti, resnični njegovi pouki rešijo vsako leto na tisoče bolnikov gotove smrti. Dobiva se v založni knjižarni „Verlags-Magazin R. F. Bierer“ v Lipskem (Sasko), Neumarkt 34, kakor tudi v vsakej knjižarni. (1089—16)

Ponudba sadik.

180.000 kom.	4letnih, dobro okorenjenih smrečjih cepljencev	tisoč kom.	3 gld. 50 kr.
130.000	3letnih, „ „ „ „ „ „ „ „	3	— „
140.000	2letnih, krepkih smrečjih necepljencev	1	20 „
2.000	4letnih, dobro okorenjenih mecesnovih cepljencev	4	— „
6.000	3letnih, „ „ „ „ „ „ „ „	3	50 „
2.600	2letnih, „ „ „ „ „ „ „ „	3	— „
10.000	2letnih, krepkih mecesnovih necepljencev	2	— „
10.700	4letnih, dobro okorenjenih borovih cepljencev	3	50 „
30.600	3letnih, „ „ „ „ „ „ „ „	3	— „
70.000	2letnih, krepkih borovih necepljencev	2	— „
Vrbične sadike in sicer Salix amygdalina, purpurea, purpurea viminalis, acutifolia in aurea so na prodaji . . . tisoč komadov po 1 „ — „			
finejše vrbove vrste 1 „ 50 „			

V cene ušeta je zavojnina in tovarnina na kolodvor v Ljubljani ali na pošto v Studencu. (363—3)

Naročila vsprejema

Grofa Leva Auersperga gozdarski urad v Hammerstielu,
pošta Studenec pri Ljubljani.

Št. 7201.

Sklic upnikov.

(404—1)

C. kr. za m. del. okr. sodišče v Ljubljani pozivlje vse one upnike, ki imajo iz zapuščine dne 30. marca 1892 oporočno umrlega Antona Knez-a, posestnika in trgovca iz Spodnje Šiške, kaj tirjati, da se zglase dne

30. aprila 1892

ob 9. uri dopoldne pri tem sodišču zaradi prijave in izkaza svojih tirjatev, ali pa, da do navedenega dne prijavijo pismeno svoje tirjatve, sicer bi imeli, ako bi zapuščina vsled poplačila prijavljenih dolgov pošla, samo pravico do pobotanja onih tirjatev, ki so zastavno pravno varovane.

V Ljubljani, dne 7. aprila 1892.

! Razprodaja !

Pozor!

gospodinje!

Pozor!

Razprodaja

modrobelo posteklene plošče-
vinaste kuhinjske posode

pri
Andr. Druškovič-u

trgovina z železjem
v Ljubljani, Mestni trg št. 10.

Dobiva se tudi vsakovrstno hišno in
kuhinjsko orodje po najnižji ceni. —
S tem ponuja se vsem p. n. gospodarjem,
gostilničarjem, predstojništvom bol-
nic itd. najboljša pralnika, svoje hišno
in kuhinjsko orodje po ceni dopolniti
ali pa si novo omisliti.

Nevestam priporočam svojo nalašč za
novo gospodarstvo sestav-
ljeno hišno potrebščino iz železa od
gld. 15.— do gld. 200.—.

Vnanja naročila se takoj in vestno
izvrše. (54—26)

! Razprodaja !

! Najnižje cene !

SCHUTZ - MARKE.

Nedoseženo!

Pristna

Kneipp-ova sladna kava

čista ali z

Oelz-ovo kavo

pomešana, je zdrava, cenena kava,
fino duhteča, kateri je dajati prednost
pred drago, trovilno bobovo kavo. —
Kneipp-ova sladna kava je pristna, ako se prodaja v
rudečih, čveterooglatih zavojih z varnostno znamko, kakor
je tu natisnena. (1006—16)

Oelz-ova kava le z našo firmo.

Bratje Oelz v Bregencu

od veleč. gosp. župnika Seb. Kneipp-a za Avstro-Ogersko jedina privil.
tovarna sladne kave.

Dobiva se v vseh boljših trgovinah s specerijskim blagom.

Zastopstvo za Kranjsko ima M. Wagner-jeva udova v Ljubljani.

Malaga sekt iz l. 1876 . . . 1/1 stekl. fl. 1'50 1/2 fl. -'80
Med. malaga sekt iz l. 1862 1/1 " " 2'50 1/2 " 1'30
Zlatobavni malaga . . . 1/1 " " 2' - 1/2 " 1'10

Vino iz Španske veletržnice „Vinador“,
za katerega absolutno pristnost in ukusnost
se jamči, dobiva se pri gospodu

Jožefu Svobodi,

lekarju v Ljubljani. (98—4)

Na marko „Vinador“ in na zakonito deponovano
varnostno znamko prosimo paziti, ker se le za tako zazna-
menovanega blaga absolutno pristnost in ukusnost jamči.

Leopold Kostelac

črevljar (399—1)

Židovske ulice št. 5 v LJUBLJANI.

priporoča se

častitemu p. n. občinstvu za izdelovanje **moških,**
ženskih in **otroških** obuval iz dobrega usnja, le-
pega dela in po nizki ceni.

Otvoritev gostilne.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam,
da sem **1. aprila** otvoril

gostilno na Bregu šte. 18

preje „pri Francelnu“.

Skrbel bodem za pristna naravna vina,
izvrstno Koslerjevo marcno pivo, kakor tudi
za okusna gorka in mrzla jedila. (370—2)

Naročila za hrano se sprejemajo.

Priporočam se za mnogobrojni obisk

z odličnim spoštovanjem

F. M. Remic.

Uradna informacija

c. in kr.

avstrijsko-ogerskega gener. konzulata
v Novem Yorku.

Deželno sodišče v Trstu prosilo je c. in kr.
avstrijsko ogerski generalni konzulat v Novem Yorku
uradnega poročila o solidnosti zavarovalnice

„Mutual“.

Konzulat je odgovoril z dopisom ddt. Novi York,
dne 2. junija 1891, št. 1031, in sicer nastopno:

„Slavnemu c. kr. deželnemu sodišču v Trstu.
Na cenjeni dopis z dne 12. m. meseca, št. 249/2245,
čast mi je slavnemu sodišču o „Mutual Life Insu-
rance Company“ javiti to-le: Dne 1. janu-
varja 1890 izkazalo je omenjeno društvo pravovel-
javnih zavarovalnih pogodb v znesku dollarjev
565.839.387 in imelo premoženja v gotovini dol-
larjev 135.638.539 (gld. 339.096.376) Gledé pre-
moženja ne nadkrilja te družbe no-
bena druga „Mutual Life Insurance Com-
pany“ je jedna najsolidnejših in najboljše
delujočih v Zjedinjenih državah in najzname-
nitejša zavarovalnica na svetu.

C. in kr. konzul

Palitschek pl. Palmforst m. p.“

Generalno ravnateljstvo za Avstrijo:

Dunaj, I., Lobkowitzplatz 1.

Glavni zastopnik za Kranjsko:

ALOJZIJ LENČEK

v Ljubljani, na Sv. Jakoba trgu.

Diurnist

z dnino 1 gld. 50 kr. se vsprejme v neko pisarnico v
Gradel takoj. Znati mora nemški in slovenski jezik v
besedi in pisavi popolnoma in imeti mora izpisano,
lahko čitljivo pisavo. Nadaljnji pogoji so: Biti mora
umen in nagel delavec, neomadeževane preteklosti, neza-
dolžen, vojaščine prost, neoznčen in popolnoma zdrav. V
slučaji posebne porabnosti in izbornega zadržanja ima do-
tičnik upanje, da se nastavi stalno s pravico do pokojnine.
Prošnje v nemškem in slovenskem jeziku s pre-
pisi sprideval poslati je pod 201.191 v Gradec, poste
restante. (377—2)

Podpisanec se priporoča častitemu občinstvu in
p. n. naročnikom v mestu in na deželi, za

izdelovanje oblek (387—1)

za gospode in dečke,

po najnovjšem kroju in prosi, da bi se mu tudi za
naprej skazovalo ravno tisto zaupanje, katero je do-
sedaj imel, ter zagotavlja, da bode vedno skrbel za
točno in dobro postrežbo.

Z odličnim spoštovanjem

A. Presker,

krojač v Ljubljani, Francovo nabrežje št. 1.

Zobozdravnik

SCHWEIGER

stanuje (5—14)

„pri Maliču“, II. nadstropje, št. 25-26.

Ordinuje vsak dan od 9.—12. ure dopoldne in
od 2.—5. ure popoldne.

Ob nedeljah in praznikih od 9.—1. ure popoldne.

Najnovejša in najboljše vrste umetnih
zobovij in zob. — Najboljše in trpežne
plombe v zlatu in platini za sprednje
zobe, posteklenjene plombe povsem in
nerazločno take, kakor so zobje.

Za vsa dela in operacije se garantira.

Sladčičarna

Jos. Šumi v Ljubljani.

P. n.

Za bližajoči se velikonočni čas priporočam p. n. čast. trgovcem-veletržcem svojo
veliko zalogo in najlepšo zbirko časa primernih izdelkov.

Novo! Jajčka iz čistega sladkora v raznih lepih neškodljivih barvah.

(ptičja) majhna	600 komadov	1 kilo.	
„ srednja	220 „	1 „	
„ (Dragée)	180 „	1 „	
„ večja	120 „	1 „	samo rdeče barve.
Čokoladna jajčka	400 „	1 „	prevlečeni s čokolado
Lešnikovi jedrel	350 „	1 „	

Dalje fino izdelana jajčka, okrašena s cveticami po 4, 7, 12, 15, 20 kr. do 60 kr.

Kristalna in atlasova jajčka, ki se odpro od 20 kr. do 1 gld. komad.

Jagnjeta (zajčke) iz sladkora 15 „ 1 „

Jajčka iz lesa, stekla, traganta, za napolniti s sladčicami.

Vedno v zalogi sveže kandite, čokolada, rože in cvetice za okrašenje
povitnic (tort), maličen sok, homeopatične kroglice, sadlinova, marelična,
malinova in grozdlična omaka (salse). Po najnižjih cenah proti vsaki tukajšni
konkurenci.

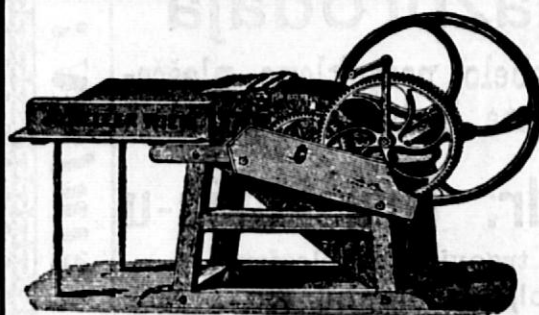
Prepriča se lahko vsakdo, ker tudi majhna naročila za poskušnjo izvršujem točno.
Veletržcem dajem posebno ugodne cene.

Z naročili prosim ne odlašati, ker ne bi mi bilo mogoče v zadnjem času vsem
zahtevam ustreči

Z odličnim spoštovanjem (293—5)

Josipina Šumi v Ljubljani.

Vsi stroji za kmetijstvo
vinarstvo in moštarstvo

mlatilnice
čistilne mline za žito
izbiralnice
rezalnice za krmo
mline za sadje
tlačilnice za sadje
tlačilnice
za grozdje in vino

kakor tudi vsakovrstne druge mašine in razni stroji za kmetijstvo,
vinarstvo in sadjarstvo itd. itd. nove izvrstne konstrukcije razpošilja
najceneje (302—2)

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse 78.

Ilustrovani katalogi in zahvalna pisma v hrvatskem, nemškem, italijanskem
in slovenskem jeziku se pošiljajo na željo zastoj in frankovano.

Stroji se dadó na poskušnjo — jamči se zanje — pogoji so ugodni.

Cene so se znova znižale!!!

Ne plačujte provizije,

naročite direktno

sveže in suhe

vence

s trakovi in napisi,

šopke

in druge cvetlice

pri (67—14)

Alojziju Korsiki

umetnemu in kupčijskemu vrt-
narji v Ljubljani.

Ilustrovani cenilniki semen,
vrtnic in drugih cvetlic za v
lonce, špargelnovih sadik i. t. d.
zastonj in franko.

Krasni uzorci za zasebne kupce zastonj in frankovano.

Knjiga uzorcev za krojače nefrankovano.

Blago za obleke.

Peruvije in dosking za č. duhovščino, predpisano blago za o. kr. uradnikov
uniforme, tudi za veterane, ognjegasce, telovadce in za livreje, sukno za
billarde in igralne mize, nevaljano sukno, tudi nepremočljivo, za lovske
suknje, pralno blago, potne ogrinjalce od gld. 4 do gld. 14 itd. — Kdor hoče
imeti hvalevredno, pošteno, trdno, čisto volneno sukno, ne pa cenene
ounje, kakor jih prodajajo kramarji od hiše do hiše in katere niso vredne, da
se plača zanje krojaču za delo, obrne naj, se do

Ivana Stikarofskega v Brno.

Permanentna zaloga sukna za več kakor 1/2 milijona gld.

Največja razpošiljalnica na kontinentu.

V svarilo! Svarim p. n. publiko pred tvrdkami, katere pripo-
ročajo „ostanke“, „coupons“ po 3-10 m dolge in
takozvane „odrezke“ za salonske obleke. Sleparsko se vidi že iz
tega, da so ti odrezki jednako dolgi, kajti taki odrezki se sestav-
ljajo iz nemoderenih, pohabljenih in nerazprodavnih komadov. Ta
zanikarna roba, katero kupijo te tvrdke iz druge in tretje roke, je
vredna komaj tret ino svoje cene. Razpošiljam samo po povzetju, za
več kakor 10 gld. frankovano. — Dopisovanje v nemškem, ogerskem, če-
škem, poljskem, italijanskem in francoskem jeziku. (285—9)

Kakor zmeraj, dobé se tudi
letos
najlepši in najcenejši

otročji vozički

samo pri (397-1)
Anton Obrezi,
tapecirarji
 v Ljubljani, Šelenburgove ulice šte. 4.
 Elegantno, fino in močno blago.

Alojzij Vanino
 Židovske ulice — Ljubljana
 (prej zlatar **Kapsch**)
 priporoča čast. p. n. občinstvu svojo veliko zalogo
nožev in škarij
 vsake vrste iz najfinejšega angleškega jekla.

Večje škarje za obrtnike, šivilje in manufakture ima zmiraj v veliki množini v zalogi. Priporoča se na izvršitev vseh v njegovo stroko spadajočih del, kakor brušenje britev, likanje in brušenje kirurških instrumentov itd. itd. (391-1)

V AMERIKO.
VOŽNJI LISTKI
 (7-14) pri
 nizozemsko-ameriški parobrodni družbi.
 I Kolowratring 9
 IV Weyringergasse 7a **DUNAJ.**
 Prospekti in pojasnila točno in zastonj.
 Najkrajše, najceneje in najhitreje potovanje.

Uspeh
 po naznanilih
 se doseže le tedaj, ako se naznani primerno sestavljeno in tiskarski dobro prirejeno in če se izberejo pripravi listi. V dosego tega, naj se vsako obrne do ekspedicije naznanil **Rudolf Mosse**, na Dunaji I., Seilerstätte 2; ta firma da za dosego uspeha potrebna pojasnila brezplačno in pošilja načrte na upogled. V račun se stavljajo samo originalne cene časnikov in dovoljujejo se visoki odstotki, ako je naročilo večje, tako da prihrani tisti, kdor se posluži tega zavoda, tudi pri gotovih stroških.

Častna diploma Zagreb. 1891. Zlata svetinja Temešvar.

Kwizde
 restitucijska tekočina

Pralna voda za konje. Cena steklenici 1 gld. 40 kr. a. v.

Rabi se nad 30 let v dvornih hlevih, v velikih hlevih vojaških in zasebnih kot krepčilo pred in po težkih delih, proti podvitjam, izvinenjam, otrpnenju kit i. t. d. ter daje konjem posebno moč za brzi tek.

Paziti je na gorenjo varnostno znamko in zahtevati je izrecno **Kwizdino restitucijsko tekočino**. Dobiva se v vseh lekarnah in trgovinah s specijalnim blagom.

Glavna zaloga (241-2)
Franz Joh. Kwizda,
 c. in kr. avstrijski in kr. rumunski dvorni založnik, okrožni lekar v Kornenburgu pri Dunaju.

Naznanilo:
 2 na pol pokrita voza, malo rabljena, 1 bruner, 1 kočijaški voz, 2 furmanska voza, jeden za jednega konja in drugi za dva konja so na prodaj po nizki ceni.
 Tudi izdelujem vse v mojo stroko spadajoča dela po najnižji ceni.
 S spoštovanjem (403-1)

FRANJO TONI
 (vulgo Srakar)
 kovaški in vozarski podjetnik
 v Kravji Dolini št. 2, Ljubljana.

Fran Prebil
 mesar in trgovec prekajenega mesa
 v Ljubljani, Petersko predmestje št. 9
 priporoča častitemu p. n. občinstvu svojo veliko zalogo dobro prekajenih
plečet in gnjat, (395-1)
 izvrstnih domačih, kakor tudi inozemskih mesenih klobas po najnižji ceni.

Srajce za gospode
 iz najboljšega blaga.
Štefani-moderci.
Predpasniki.
Rokovice, nogovice in mrežice.
 Naročila (259-2)
 se izvršujejo točno in po ceni pri
Mariji Podkrajšek
 v Ljubljani, Špitalske ulice.

Previdnost pri nakupovanju!

Kupovalka: „... Jaz nečem praška v zavojih, zahtevala sem Zacherlina!... Ta specijaliteta slovi po pravici kot najboljšo sredstvo proti vsakeršnim mrčesom in zato kupim samo: (372-1)
 zapečateni steklenici z imenom „Zacherl“.

Ljubljana: Mihael Kastner, Anton Krisper, H. L. Wencel, Peter Lassnik, Jan. Luckmann, Ivan Perdan, Jeglič & Leskovic, J. Klauer, Josip Kordin, Ivan Fabian, Karol Karinger, Ed. Mahr, Ferdinand Plautz, A. Šarabon, Viktor Schiffer, Schussnig & Weber, Josip Terdina, Alojzij Lenček, M. E. Supan, J. Traun.

Postojina: Anton Dietrich.	Litija: Lebinger & Bergmann.
Škofja Loka: Hedvik Fabiani.	Anton Majcen.
Borovnica: Fran Verbič.	Sbil & Petrovič.
Kočevje: Fran Krenn.	M. Briley.
Vel. Lašče: Fran Loy.	Peter Hladnik.
Krško: Ivan Justin.	A. Roblek, lekar.
Idrija: Rupert Engelsberger.	Davorin Podlesnik.
Kranj: Anton Jugovic.	Fran Trovčnik.
Novo mesto: Fran Kos.	Adolf Pauser.
Kamnik: Fran Dolenc.	Edm. Zanger.
Zagorje: Karol Šavnik.	Bratovska skladišnica „konsum. društva“.
Črnomelj: Vilj. Killer.	Ivan Müller sen.
Loč: Karol Fabiani.	And. Lackner.
Kostanjevica: Fran Kováč.	Lud. Pers.
Alojzij Gatsch.	

Doering'ovo milo s sovo
 po svoji kakovosti nedoseženo, jako očiščeno, nevtralnno toaletno milo brez primešanega luga ali drugih tvarin.
Vzdrži in množi lepoto kože, zboljša polt,
 odpravlja s kože vse nečistosti ter upliva v vsakem slučaju oživljajoče in osvežujoče na kožo.
 V nasprotju z drugimi toaletnimi mili je to absolutno neškodljive **tudi če se rabi vsak dan.**
 Zgodnje staranje, grapava koža, rudeče roke se nemogoče.
Nepogrešno za žensko toileto.
 Radi svoje finosti je to milo zlasti porabno za dojenčke in otroke, nadalje tudi za osebe, katere imajo občutno kožo, in katerim nasvetujejo zdravniki to milo.
 Doeringovo milo s sovo je, ker velja komad samo 30 kr., **najboljše milo na svetu.**
 Vsak komad pristnega Doeringovega mila se spozna, ker mu je utisnjena varnostna znamka, sova, odtod se imenuje „Doeringovo milo s sovo“.
 Dobiva se: IV. (356-1)
 Avg. Auer, lekar Grützel, Ant. Krisper, Ed. Mahr, Mayr-jeva lekarna „pri zlatem jellenu“, Piccoli-jeva lekarna „pri angelju“, Generalno zastopstvo za Avstro-Ogersko: A. MOTSCH & Co., Dunaj, I., Lugeck 3.

Fran Herzmansky
 umetni in trgovinski vrtnar
 v Gradišči št. 10
 priredi
 od dne 9. do 13. aprila 1892
 v steklenem salonu v kazini
razstavo cvetk in razstlin
 v korist tukajšnje otroške bolnice.
 Otvoritev v soboto ob 11. uri dopoldne.

Ker ima razstava dobrodelen namen, prosim slavno p. n. občinstvo in vse prijatelje cvetk najuljudneje, da blagovolijo dobrohotno podpirati to napravo.
 Zagotavlja, da bode razstava po mnogovrstnosti izloženih cvetk in po ukusni ureditvi ugajala vsakemu obiskovalcu, usojam se slavno p. n. občinstvu vabiti v obilno obiskovanje.
 Z odličnim spoštovanjem
Fr. Herzmansky.

Razstava bode vsak dan od 9. ure dopoldne do 6. ure zvečer odprta. — Ustopnina za osebo 20 kr. — Otroci in vojaki od narednika doli plačajo polovico. Preplačila se hvaležno vsprejemajo. (392-4)

1892

Za pomladansko in poletno sezono

priporočam bogato svojo zalogo najmodernejših **damnih čipek** in **slamnikov, cvetk, trakov, peres, tančic, agraf** itd.

Solnčnikov

najraznovrstnejše novosti, takisto **pahalke** od najcenejše do najfinejše vrste.

Rokovice za gospe in gospode

najboljše vrste glacé, sukančne, fildeose, pol in povsem svilnate.

Kravate za gospode

ovratniki in **manšete** v nedosežno veliki izbiri, najmodernejše fazone.

(956—24)

Srajce za gospode

gladke ali zložene fazone, za izbornost blaga in izvrstni kroj se jamči, ker je vse iz prve in najslovitejše Dunajske tovarne za izdelovanje perila za gospode.

Z odličnim spoštovanjem

J. S. BENEDIKT

v Ljubljani, na Starem trgu.

1892

1892

DOBRE IN UKUSNE

izdatne in lahko prebavne postanejo vse juhe, ako se jim primesi nekoliko **Maggi-jeve zabele za juhe**. Dobiva se v steklenicah po 45 kr. v vseh trgovinah s specerijskim blagom in z delikatesami.

Izvržkov, kupljenih na licitaciji, nimamo!

Vedna

razprodaja klobukov!

Ker je po mnogih časopisih naznanjeno, po kako nizkih cenah se bodo klobuki od 18. t. m. prodajali, naznanjamo podpisanci slavnemu občinstvu, da se dobiva **pri nas zmirom boljše blago po ravno tisti ceni ali pa še ceneje**, samo da mi tako čudnih reklam ne delamo.

Cene so sledeče:

(267—5)

Mehek klobuk od 90 kr. naprej.

Trd klobuk od 1 gld. 50 kr. naprej.

Klobuk z židano podlogo od 2 gld. naprej.

Blago dobivamo **iz prvih tovarn v Avstriji**. — Tudi imamo **pristno angleško blago** na prodaj. — Zunanja naročila se točno izvršujejo.

Tvrdba obstoji 18 let.

Tvrdba obstoji 100 let.

Tvrdba obstoji 10 let.

Anton Krejči.

Josip Pok.

Ivan Soklič.

Najnižje cene! Dobra roba!

Klobuki v vseh barvah!

Blago iz prvih tovarn v Avstriji!